

«Eesti NSV Ülemnõukogu ja Valitsuse Teataja» 1969. a. nr. 48 lisana
ilmuva «Eesti NSV autotranspordi määrustiku» eestikeelne tekst saade-
takse välja täiendavalt.

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE TEATAJA

12. detsember 1969

Nr. 48 (213)

4. aastakäik

SISUKORD

I

470. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Tartu Muusikakooli autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.
471. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. V. Õunapuule Eesti NSV teenelise kunstniku aunimetuse andmise kohta.
472. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Raadio ja Televisiooni Komitee estraadiorkestri autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.
473. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Raadio ja Televisiooni Komitee estraadiorkestri liikmete autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

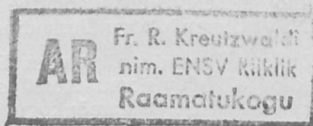
II

474. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. H. Rõlkova autasustamise kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.
475. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus «Eesti NSV autotranspordi määrustiku» kinnitamise kohta.
476. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus «Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimääruse» kehtivuse laiendamise kohta Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste varustuse ja turustuse organisatsioonidele.

477. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus ehitusorganisatsioonide juhtivate kutsealade loetelu, millel noortele töölistele võidakse kehtestada alan-
datud töönormid, kinnitamise kohta.

III

Eesti NSV Ülemnõukogu alalistes komisjonides.

31386

I

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

470 Tartu Muusikakooli autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Saavutuste eest muusikaalase kaadri ettevalmistamisel ning seoses asutamise viiekümnenda aastapäevaga autasustada Tartu Muusikakooli Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. MUURISEPP
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 9. detsembril 1969.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

471 Sm. V. Õunapuule Eesti NSV teenelise kunstniku aunimetuse andmise kohta

Teenete eest eesti nõukogude muusikakultuuri arendamisel anda Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Raadio ja Televisiooni Komitee estraadiorkestri kontsertmeistrile Villem Aleksandri p. Õunapuule Eesti NSV teenelise kunstniku aunimetus.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. MUURISEPP
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 11. detsembril 1969.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

472 Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Raadio ja Televisiooni Komitee estraadiorkestri autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Viljaka kontserditegevuse eest autasustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Raadio ja Televisiooni Komitee estraadiorkestrit Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. MUURISEPP
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 11. detsembril 1969.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

473 Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Raadio ja Televisiooni Komitee estraadiorkestri liikmete autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Kauaaegse viljaka tegevuse eest kerge muusika arendamisel autasustada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga järgmisi Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Raadio ja Televisiooni Komitee estraadiorkestri liikmeid:

K u l m, Herbert Mihkli p. — kontsertmeister.

M a a r a n d, Kaarel Jaani p. — kontsertmeister.

M e r k u l o v, Rostislav Mihhaili p. — peadirigent.

N e e m e, Guido Johannese p. — artist.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. MÜURISEPP

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 11. detsembril 1969.

II

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA
EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS**474** Sm. H. Rõlkova autasustamise kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu m ä ä r a v a d:

Kauaaegse aktiivse töö eest majanduse alal ja ametiühingus Kondiitritoodete Vabrikus «Kalev» ning seoses kuuekümnenda sünnipäevaga autasustada Kondiitritoodete Vabriku «Kalev» ametiühingu kaitiskomitee esimeest Hilda Hermani t. R õ l k o v a t Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees
V. KLAUSON

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
sekretär
A. KELLO

Tallinn, 4. detsembril 1969. Nr. 461.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

475 «Eesti NSV autotranspordi määrustiku» kinnitamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Kinnitada juurdelisatud «Eesti NSV autotranspordi määrustik».
2. Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeriumil kuue kuu jooksul:

1) välja töötada ja kooskõlastatult Eesti NSV vastavate ministereeriumide ja keskasutustega kinnitada eeskirjad, mis on ette nähtud «Eesti NSV autotranspordi määrustikus»;

2) koos Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Juriidilise Komisjoniga esitada Eesti NSV Ministrite Nõukogule kinnitamiseks seoses käesoleva määruse vastuvõtmisega kehtivuse kaotanud Eesti NSV valitsuse aktide loetelu.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

Tallinn, Toompea, 28. novembril 1969. Nr. 455.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

476 «Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimääruse» kehtivuse laiendamise kohta Eesti NSV ministereeriumide ja keskasutuste varustuse ja turustuse organisatsioonidele

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 23. septembri 1969. a. määrusele nr. 761 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Laiendada Eesti NSV ministereeriumide ja keskasutuste süsteemi kuuluvate varustuse ja turustuse organisatsioonide isemajandavatele spetsialiseeritud ja universaalbaasidele, -ladudele, -kontoritele (-valitsustele) ja -kauplustele, kes on juriidilised isikud, NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. oktoobri 1965. a. määrusega nr. 731 (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. oktoobri 1965. a. määrus nr. 450 — ENSV MK 1965, nr. 40, art. 171) kinnitatud «Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimääruse» kehtivust.

2. Kinnitada «Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimääruse» Eesti NSV vabariiklike ministereeriumide ja keskasutuste süsteemi kuuluvate varustuse ja turustuse organisatsioonide spetsialiseeritud ja universaalbaasidele, -ladudele, -kontoritele (-valitsustele) ja -kauplustele rakendamise iseärasused, mis on juurde lisatud.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja asetäitja E. SIKK

Tallinn, Toompea, 1. detsembril 1969. Nr. 457.

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
1. detsembri 1969. a. määrusega nr. 457

«Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimääruse» Eesti NSV vabariiklike ministriumide ja keskasutuste süsteemi kuuluvate varustuse ja turustuse organisatsioonide spetsialiseeritud ja universaalbaasidele, -ladudele, -kontoritele (-valitsustele) ja -kauplustele rakendamise iseärasused

Jrk. nr.	Põhimääruse punkt	Rakendamise iseärasused
1	2	3
1	3	Põhimäärus laieneb kõigile Eesti NSV vabariiklike ministriumide ja keskasutuste süsteemi kuuluvate varustuse ja turustuse organisatsioonide isemajandavatele spetsialiseeritud ja universaalbaasidele, -ladudele, -kontoritele (-valitsustele) ja -kauplustele, kes on juriidilised isikud.
2	12, 71	Omakäibevahendite üldsuuruse (normatiivi) ja omakäibevahendite normatiivi kaubavarudes määrab baasidele, ladudele, kontoritele (valitsustele) ja kauplustele kindlaks nende esildusel kõrgemalseisev organ. Ülejäänud elementide osas määravad need organisatsioonid omakäibevahendite normatiivid iseseisvalt kindlaks kõrgemalseisva organi poolt kehtestatud omakäibevahendite üldnormatiivi piires.
3	21	Baasid, laod, kontorid (valitsused) ja kauplused juhitudavad põhimääruse nimetatud punktist neil juhtudel, kui nad realiseerivad liigseid materiaalseid väärtusi, mis on ette nähtud nende organisatsioonide tegevuse teenindamiseks ja mida ei ole kaubavarude koostises.
4	61—70	Põhimääruse nimetatud punktide rakendamisel tuleb lähtuda sellest, et need kuuluvad baaside, ladude, kontorite (valitsuste) ja kaupluste õiguste hulka juhtudel, kui need organisatsioonid soetavad materiaalseid väärtusi oma vajadusteks.
5	83	Baasil, laol, kontoril (valitsusel) ja kauplusel on õigus määrata kõrge kvalifikatsiooniga meistritele, osakondade, ladude, sektsioonide juhatajatele ja teistele insener-tehnilistele töötajatele ning spetsialistidele palgalisandit kuni 30% suuruses ametipalgast plaanilise palgafondi piires, kasutades selleks kõrgemalseisva organi loal kuni 0,3% baasi, lao, kontori (valitsuse) ja kaupluse plaanilisest palgafondist. Koosseisunimestiku järgi keskmise palga määramisel nimetatud lisandeid ei arvestata.

1	2	3
6	84	Baas, ladu, kontor (valitsus) ja kauplus võib kasutada eelnevatel kvartalitel ja kuudel saadud palgafondi säästu palga ja preemia maksmiseks sama aasta järgnevatel kvartalitel ja kuudel.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KORRALDUS

477 Ehitusorganisatsioonide juhtivate kutsealade loetelu, millel noortele töölistele võidakse kehtestada alandatud töönormid, kinnitamise kohta

Kinnitada vabariikliku ja kohaliku alluvusega ehitus-, montaaži-, remondi- ja ehitusorganisatsioonide ning ehituste juhtivate kutsealade loetelu, millel noortele töölistele, kes on lõpetanud tootmisõpetusega üldharidusliku kooli, lühiajalised kursused või läbi teinud individuaal- ja brigaadiviisilise väljaõppe vahetult ettevõttes, võidakse kehtestada vastavalt Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 10. märtsi 1969. a. määrusele nr. 102 (ENSV Teataja 1969, nr. 18, art. 189) alandatud töönormid, vastavalt lisale.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Tallinn, Toompea 3. detsembril 1969. Nr. 1007-k.

Lisa

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
3. detsembri 1969. a. korralduse nr. 1007-k
juurde

Juhtivate kutsealade loetelu, millel noortele töölistele, kes on lõpetanud tootmisõpetusega üldharidusliku kooli, lühiajalised kursused või läbi teinud individuaal- ja brigaadiviisilise väljaõppe vahetult ettevõttes, võidakse kehtestada alandatud töönormid

1. Armeerijad	9. Maalrid
2. Asfaltbetoonijad	10. Masinistid (kraanajuhid, buldoseristid, skreeperistid)
3. Betoonijad	11. Konstruktsioonide monteerijad
4. Gaasikeevitajad	12. Plaatijad
5. Gaasõikajad	13. Parkettijad
6. Isoleerijad	14. Pottsepad
7. Mürsepad	
8. Katusekatjad	

15. Puusepad	21. Laudsepad
16. Klaasijad	22. Taglastajad
17. Montaažilukksepad	23. Torupaigaldajad
18. Torulukksepad	24. Krohvijad
19. Sanitaartechniliste tööde lukksepad	25. Elektrikeepitajad
20. Ehituslukksepad	26. Elektrimontöörid

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

III

Eesti NSV Ülemnõukogu alalistes komisjonides

Eesti NSV Ülemnõukogu noorsookomisjon arutas oma koosolekul, mida juhatas komisjoni esimees rahvasaadik R. Keer, massikommunikatsioonivahendite osa vabariigi noorsoo kommunistlikul kasvatamisel.

Küsimuse ettevalmistamisest võtsid osa rajooni- ja linnanõukogude alalised noorsookomisjonid ning ELKNÜ linna- ja rajoonikomiteed.

Ettekannetega esinesid ajalehe «Noorte Hää» toimetaja asetäitja K. Helemäe, ajakirja «Noorus» toimetaja V. Rajasaar, ajalehe «Molodjož Estonii» toimetaja P. Puškin, Eesti Raadio noorte- ja lastesaadete peatoimetaja H. Raid ning Eesti Televisiooni noorte- ja lastesaadete peatoimetaja R. Vaidlo. Komisjoni koosolekust võtsid osa Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. Tolbast, ELKNÜ Keskkomitee esimene sekretär A. Purga ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Raadio ja Televisiooni Komitee esimees E. Jaanimägi.

Küsimuse arutamisel võtsid sõna noorsookomisjoni esimees rahvasaadik R. Keer, esimehe asetäitja rahvasaadik J. Jürna, komisjoni liikmed rahvasaadikud N. Johanson, F. Pärtelpoeg ja A. Vimberg, ELKNÜ Keskkomitee esimene sekretär rahvasaadik A. Purga ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Raadio ja Televisiooni Komitee esimees rahvasaadik E. Jaanimägi.

Komisjoni koosolekul märgiti, et ELKNÜ Keskkomitee häälekandjad («Noorte Hää», «Molodjož Estonii» ja «Noorus») ning Eesti Raadio ja Televisioon teevad suurt ning tähtsat tööd noorte poliitilise maailmavaate kujundamisel. Noorsooajakirjandus, raadio ja televisioon on noortele esmaseks informatsiooniallikaks ning autoriteediks neid huvitavates probleemides.

Komisjon märkis samuti massikommunikatsioonivahendite töös noorsoo kommunistlikul kasvatamisel mõningaid puudusi, mille kõrvaldamiseks tegi rea ettepanekuid.

Komisjon loeb noorsooajakirjanduse, raadio ja televisiooni noortesaadete esmaseks ülesandeks meie noortes marksistlik-leninliku maailmavaate ja ellusuhtumise kujundamist, neis sotsialistlikule kodumaale ja

kommunistlikule parteile ustavuse kasvatamist ning komsomolitöö heade kogemuste üldistamist ja levitamist. Komisjon juhtis tähelepanu vajadusele läheneda erinevatele noorte kategooriatele diferentseeritult, pöörata suuremat tähelepanu komsomoliteemaliste ning kommunistlikku moraali käsitlevate materjalide avaldamisele. Samuti nõuti veelgi suurema tähelepanu osutamist noortes rahvaste sõpruse ja proletaarse internatsionalismi kasvatamisele.

* * *

Eesti NSV Ülemnõukogu tööstus-, transpordi- ja sidekomisjoni koosolekul arutati vagunite peale- ja mahalaadimistöodel esinevate seisuaegade lühendamiseks Balti Raudtee Eesti Raudteekonna ja vabariigi ettevõtete poolt tarvituselevõetud abinõusid.

Koosolekut juhatas komisjoni esimees rahvasaadik B. Kortšemkin, ettekandega esines Balti Raudtee Eesti Raudteekonna ülema asetäitja R. Toding. Küsimuse arutamise käigus võtsid sõna rahvasaadikud F. Tamm, V. Viilup, A. Schön, N. Serebrjannikov, N. Vavilov, B. Kortšemkin, Maardu Keemiakombinaadi direktori asetäitja A. Levin, Tallinna Merekaubasadama ülema asetäitja E. Burson, EVV «Vtortšermet» peainsener V. Litovka jt.

Ettekandja R. Toding ning ettevõtete esindajad rääkisid sellest, miks on viimasel ajal, eriti novembrikuu jooksul, sellistes ettevõtetes, nagu Tallinna Merekaubasadam, Maardu Keemiakombinaat, EVV «Vtortšermet» ettevõtted jt. peale- ja mahalaadimistöodel vagunite seisuaeg suurenenud.

Komisjonile kanti ette ka neist abinõudest, mis on olukorra parendamiseks rakendatud.

Komisjon soovitas Balti Raudtee Eesti Raudteekonnale organiseerida paremini klientuuri õigeaegset informeerimist vagunite ja veoste saabumisest, talvel aga kasutada ära trusti «Eesti Põlevkivi» kogemusi teede lumest puhastamisel turboreaktiivmootorite abil, millised on lennunduses kasutuselt maha võetud.

Komisjon märkis autotranspordi ebarahuldavat korraldust Pärnu raudteejaamast veoste väljaveol ning soovitas Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumil ja Balti Raudtee Eesti Raudteekonnal selle küsimuse ühiselt kiiresti lahendada.

Komisjon otsustas pöörduda trusti «Balttransstroi» poole ettepanekuga kiirendada kinnise lao ehitamist Tallinna Merekaubasadamas.

Võeti teadmiseks R. Todingi avaldus, et Balti Raudtee Eesti Raudteekond kindlustab veoste plaani täitmise kõigi ettevõtete poolt.

Samal koosolekul kuulas komisjon Tallinna Linna TSN Täitevkomitee, Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi ning Eesti NSV Siseministeeriumi Riikliku Autoinspeksiooni informatsiooni ohutu liikluskuu tulemuste kohta Tallinna linnas.

Komisjoni arvates liikluskuu õnnestus ning andis palju häid kogemusi ohutu liikluse parendamiseks ja aitas kaasa liikluseeskirjadest kinnipidamisele nii autojuhtide kui ka jalakäijate poolt. Komisjon soovitas edaspidi sarnaste ürituste korraldamisel arvestada küsimuse arutamise käigus tehtud ettepanekuid ja märkusi.

Komisjon kuulab ka Eesti Raudteekonna informatsiooni Tallinn—Pärnu raudtee laiarööpmeliseks ümberehitamise käigust.

* * *

Eesti NSV Ülemnõukogu tervishoiu- ja sotsiaalkindlustuskomisjoni koosolekul, mida juhatas komisjoni esimees rahvasaadik V. Meister, arutati komisjoni poolt koolitervishoiu alal tehtud ettepanekute elluviimise käiku. Ettekande tegid Eesti NSV tervishoiu ministri esimene asetäitja E. Kama ja Eesti NSV haridusministri esimene asetäitja I. Tohver. Küsimuse arutamise käigus võtsid sõna rahvasaadikud V. Meister, J. Suurhans, M. Nõmmiste ja I. Tuhkru, Tartu Riikliku Ülikooli pediaatria kateedri assistent H. Tälli, Tartu Lastepolikliiniku vanemkooliarst R. Bachmann ning vabariigi peapediaater A. Vares.

Ettekandjad ja sõnavõtjad märkisid, et viimastel aastatel on koolitervishoiu parendamiseks tehtud tõhusat tööd. Tunduvalt paremini on koolid komplekteeritud arstidega, pidevalt laieneb kooliõpilaste spetsialiseeritud läbivaatus, suuremat hoolt on hakatud kandma kooliruumide nõuetekohase sisustamise, valgustuse jne. eest.

Komisjon tegi Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumile, Eesti NSV Haridusministeeriumile ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele ettepaneku jätkata tööd koolitervishoiu edasise parendamise alal, pöörates erilist tähelepanu koolides vajalike sanitaarhügieeniliste tingimuste loomisele.

Teise küsimusena arutas komisjon vältimatu ja kiirabi olukorda vabariigis. Ettekande tegi Eesti NSV tervishoiu ministri esimene asetäitja E. Kama, sõna võtsid rahvasaadikud M. Kalev, J. Suurhans ja V. Meister.

Märgiti, et vältimatu ja kiirabi andmine vabariigi elanikele on tunduvalt parenenud. Suurenenud on kiirabipunktide ja -autode arv. Tallinna ja Tartu kiirabijaamades on moodustatud spetsialiseeritud brigaadid kvalifitseeritud esmaabi andmiseks südamehaigetele.

Samal ajal tõi komisjon esile rea puudusi, mis esinevad eriti maa-rajoonides. Osa arstide ja keskmehitsiirilise personali esmaabiline kvalifikatsioon ei rahulda, lünki esineb kiirabipunktide varustamisel aparatuuridega.

Komisjon tegi Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumile ettepaneku muuta kiirabiarstide ja keskmehitsiirilise personali kvalifikatsiooni tõstmise plaanipärasemaks, rakendada abinõud kiirabijaamade paremaks varustamiseks vajaliku aparatuuriga ning radiofitseerida kiirabiautod. Eesti NSV Siseministeeriumi Vabariiklikule Autoinspeksioonile tehti ettepanek seni-

sest rangemalt nõuda autoomanikelt autode varustamist esmaabipakenditega.

Samal koosolekul kuulati komisjoni liikme rahvasaadik I. Tuhkru informatsiooni selle kohta, kuidas on Eesti NSV Ülemnõukogu istungjärgudel tervishoiualastes küsimustes tehtud ettepanekuid ellu viidud.

INDEKS 78280

Väljaandja: Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsus.
0,75 trükipoognat. Tellimuse nr. 1277.
ENSV MN Asjadevalitsuse Trükikoda, Tallinn.

Kontrollseksemplar

Kõikidele järgmistele...
 1. Kõikidele järgmistele...
 2. Kõikidele järgmistele...
 3. Kõikidele järgmistele...
 4. Kõikidele järgmistele...
 5. Kõikidele järgmistele...

Eesti NSV Riikliku...
 Kõikidele järgmistele...
 1. Kõikidele järgmistele...
 2. Kõikidele järgmistele...
 3. Kõikidele järgmistele...
 4. Kõikidele järgmistele...
 5. Kõikidele järgmistele...

Komisjon tegi Eesti NSV...
 Kõikidele järgmistele...
 1. Kõikidele järgmistele...
 2. Kõikidele järgmistele...
 3. Kõikidele järgmistele...
 4. Kõikidele järgmistele...
 5. Kõikidele järgmistele...

Teise komisjoni...
 Kõikidele järgmistele...
 1. Kõikidele järgmistele...
 2. Kõikidele järgmistele...
 3. Kõikidele järgmistele...
 4. Kõikidele järgmistele...
 5. Kõikidele järgmistele...

Komisjon tegi Eesti NSV...
 Kõikidele järgmistele...
 1. Kõikidele järgmistele...
 2. Kõikidele järgmistele...
 3. Kõikidele järgmistele...
 4. Kõikidele järgmistele...
 5. Kõikidele järgmistele...

Kõigi maade proletaarlased, ühinege!

Eesti NSV AUTOTRASPORDI
MÄÄRUSTIK

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI
ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE
TEATAJA

1969

Nr. 48 (213) Lisa

4. aastakäik

SISUKORD

Eesti NSV autotranspordi määrustik.

Eesti NSV AUTOTRASPORDI

MÄÄRUSTIK

I OSA

ÜLDSÄTTED

1. Autotransport kui rahvamajanduse tähtsamaid harusid tagab koos teiste transpordiliikidega tööstus- ja põllumajandustoodangu normaalse tootmise ning ringluse, kapitaalehituse vajadused, rahuldab elanikkonna veovajadused ja aitab kaasa NSV Liidu kaitsevõimsuse tugevdamisele.

2. «Eesti NSV autotranspordi määrustik» määrab kindlaks Eesti NSV territooriumil paiknevate autotranspordiettevõtete ja -organisatsioonide, olenemata nende ametkondlikust alluvusest, samuti autotransporti kasutavate ettevõtete, organisatsioonide, asutuste ja kodanike kohustused, õigused ja vastutuse.

Käesolev määrustik reglementeerib autovedude plaani koostamise ja täitmise korda Eesti NSV-s, veoste, reisijate, pagasi ja posti autovedude põhitingimusi, samuti Eesti NSV territooriumil paiknevate autotranspordiettevõtete ja -organisatsioonide ning muud liiki transpordiettevõtete ja -organisatsioonide vastastikuseid suhteid autovedude osas.

3. Autotranspordiettevõtete ja -organisatsioonide peaülesanded on: rahvamajanduse ja elanikkonna autoveovajaduste täielik rahuldamine, veoste ja reisijate autovedude plaanide täitmine, veetavate veoste säilimise ja nende õigeaegselt sihtpunktidesse toimetamise tagamine.

Autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid, samuti ministeeriumid, keskasutused, ettevõtted, organisatsioonid ja asutused — veosesaatjad ja veosesaajad on veoste veol kohustatud rangelt järgima riiklikke huve ja tagama veoste autovedude plaani täieliku ja rütmilise täitmise, veeremi otstarbeka kasutamise, autode ohutu liikluse ja transpordikulude maksimaalse vähendamise rahvamajanduses.

4. Käesoleva määrustiku kehtivus laieneb veoste, reisijate, pagasi- ja postivedudele, mida teostavad Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid (üldkasutatav autotransport), samuti vedudele, mida teostavad Eesti NSV territooriumil paiknevad NSV Liidu, Eesti NSV ja teiste liiduvabariikide ministeeriumide ja keskasutuste, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede, kooperatiivsete ja ühiskondlike organisatsioonide auto-

transpordiettevõtted ja -organisatsioonid (ametkondlik autotransport), välja arvatud NSV Liidu Kaitseministeeriumi, NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Julgeoleku Komitee ja NSV Liidu Siseministeeriumi autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid.

5. Autoveod jagunevad linnasisesteks, linnalähedasteks, linnadevahelisteks, vabariikidevahelisteks ja rahvusvahelisteks vedudeks.

Linnasisesteks vedudeks loetakse veod, mida teostatakse linna või muu asula piires; linnalähedasteks — veod, mida teostatakse väljapoole linna või asula piire kuni 50 kilomeetri (incl.) kaugusele; linnadevahelisteks — veod, mida teostatakse väljapoole linna või asula piire üle 50 kilomeetri kaugusele; vabariikidevahelisteks — veod, mida teostatakse kahe või enama liiduvabariigi territooriumil, ja rahvusvahelisteks — veod, mida teostatakse NSV Liidu piiridesse või väljapoole piire.

6. Käesoleva määrustiku alusel kinnitab Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeerium ühes järgneva avaldamisega:

1) kooskõlastatult ENSV Plaanikomiteega ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Arbitraažiga — «Veoste autovedude eeskirjad Eesti NSV-s» (edaspidi — «Eeskirjad»), mis töötatakse välja huvitatud ministeeriumide ja keskasutuste osavõtul ja sisaldavad eri liiki veoste veo, kommertsoperatsioonide sooritamise ning ettevõtete ja organisatsioonide transpordi-ekspeditsioonilise teenindamise tingimusi.

Ettevõtete ja organisatsioonide transpordi-ekspeditsioonilise teenindamise tingimused selles osas, mis puudutab Eesti NSV territooriumil paiknevate autotranspordiettevõtete ja -organisatsioonide ning muud liiki transpordiettevõtete ja -organisatsioonide vastastikuseid suhteid, kinnitatakse kooskõlastatult vastavate transpordiametkondadega;

2) koos vastava ministeeriumiga (keskasutusega) ja kooskõlastatult ENSV Plaanikomiteega ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Arbitraažiga — üksikute rahvamajandusharude ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste veoste autovedude eritingimused Eesti NSV-s;

3) koos vastava transpordiametkonnaga — raudteejaamadesse, sadamatesse ja lennujaamadesse autodega toimuva veoste tsentraliseeritud kohaleveo (äraveo) eeskirjad Eesti NSV-s;

4) «Reisijate ja pagasi autovedude eeskirjad Eesti NSV-s»;

5) «Kodanike transpordi-ekspeditsioonilise teenindamise eeskirjad Eesti NSV-s».

Kodanike transpordi-ekspeditsioonilise teenindamise tingimused selles osas, mis puudutab Eesti NSV territooriumil paiknevate autotranspordiettevõtete ja -organisatsioonide ning muud liiki transpordiettevõtete ja -organisatsioonide vastastikuseid suhteid, kinnitatakse kooskõlastatult vastavate transpordiametkondadega.

7. Autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid on kohustatud süstemaatiliselt parendama oma majanduslikku tööd, täiustama veomeetodeid, otsima täiendavaid reserve vedude omahinna alandamiseks ja rentaabluuse tõstmiseks.

8. Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi autotranspordiettevõtetele ja -organisatsioonidele pannakse:

1) riiklike, kooperatiivsete ja ühiskondlike ettevõtete, organisatsioonide ning asutuste veoste vedu, olenemata nende ametkondlikust alluvusest, samuti kodanike veoste vedu.

Üldkasutatava autotranspordi ettevõtete ja organisatsioonide põhiülesandeks on linnades ja tööstuskeskustes veoste tsentraliseeritud vedu tööstusettevõtetele, ehitustele, varustus-, kaubandus- ja transpordi-ekspe-ditsiooniorganisatsioonidele, ehitusmaterjalide tööstuse ettevõtetele; veoste tsentraliseeritud kohalevedu (äravedu) raudteejaamadesse, sadamatesse ja lennujaamadesse; veoste vedu maal ja eeskätt teravilja, tehniliste kultuuride, köögivilja, kartulisaagi, silomassi ja teiste põllumajandusveoste vedu varumispunktidesse, töötlemisettevõttesse ja pikaajalise hoidmise kohtadesse;

2) reisijate, pagasi- ja postivedu;

3) osavõtt sega-otsevedudest;

4) ministriumidele, keskasutustele, ettevõtetele, organisatsioonidele ja asutustele sõiduautode ametisõitudeks kasutada andmine;

5) ettevõtete, organisatsioonide, asutuste ja kodanike transpordi-ekspe-ditsiooniline teenindamine.

9. Ametkondlik autotransport võib Eesti NSV territooriumil teostada: tööstusettevõtete ja ehituste veoste iga liiki tehnoloogilisi ja majanduslikke vedusid, välja arvatud tsentraliseeritud veod, samuti linnadevahelised veod, mida teostatakse üldkasutatava autotranspordiga;

kolhoosi- ja sovhoosisiseseid põllumajandusliku tootmise tehnoloogiaga vahetult seotud veoste vedusid.

Kolhooside ja sovhooside veoste tehnoloogilisi vedusid võib maal teostada ka tsentraliseeritult — Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» süsteemile kuuluva autotranspordiga.

Veoste tehnoloogiliste vedude ametkondliku autotranspordiga teostamise korra määravad kindlaks vastavad ministriumid, keskasutused, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed, kooperatiivsed ja ühiskondlikud organisatsioonid; nende vedude üldkasutatava autotranspordi ettevõtete ja organisatsioonide poolt teostamise korral aga «Eeskirjad».

Veoste ametkondliku autotranspordiga teostatavate tehnoloogiliste vedude loetelu määravad kindlaks Eesti NSV ministriumid ja keskasutused kooskõlastatult ENSV Plaanikomiteega.

10. Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministerium kinnitab ja avaldab kooskõlastatult ENSV Plaanikomiteega autoteede loetelu, millel regulaarsetel linnadevahelisi veoste vedusid teostatakse reeglina üldkasutatava autotranspordiga, linnadevahelistel liinidel veetavate veoste vastuvõtu ja väljaandmise punktid, näidates ära nende punktide vahelised kaugused, samuti informeerib huvitatud veosesaatjaid sellest autotranspordiettevõtete või -organisatsioonide kaudu.

11. Vabariikidevaheliste autovedude teostamise kord ja tingimused määratakse kindlaks Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeriumi ja teiste liiduvabariikide autotranspordi juhtimise organite vahelise kokkuleppega.

Nimetatud kokkuleppe puudumisel rakendatakse nende vedude teostamise korda ja tingimusi, mis kehtivad selles liiduvabariigis, kelle terri-

tooriumil autotranspordiettevõtte või -organisatsioon võttis veoks vastu veose, reisija, pagasi või posti.

12. Veoste, reisijate ja pagasi rahvusvahelisi autovedusid teostatakse NSV Liidu seadusandlusega sätestatud korras.

II OSA

VEEREM, AUTOTEED, EHITISED JA SEADMED VEOSTE VEO ORGANISEERIMISEKS NING REISIJATE TEENINDAMISEKS

Veerem

13. Veoste, reisijate, pagasi- ja postiveo teostamiseks peab autotranspordiettevõtetal ja -organisatsioonidel olema veerem: mitmesuguse kandjõuga veoautod ja haagised (poortautod, kallurid, furgoonautod, sealhulgas ka isotermilised furgoonautod, tsisternautod ja teised eriotstarbelised autod), suurendatud läbimisvõimega autod, poolhaagistega puksiirautod, mitmesugust tüüpi autobussid ja sõiduautod, sealhulgas ka taksod.

Veoste ja reisijate veovajaduse maksimaalseks rahuldamiseks peavad autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid veeremit süstemaatiliselt täiendama ja uuendama.

14. Autotranspordi veeremi ja ehitiste korrashoiu kord, samuti selle veeremi tehnilise ekspluateerimise kord liinil määratakse kindlaks eeskirjade ja juhenditega, mis töötatakse välja huvitatud ministriumide ja keskasutuste osavõtul ning kinnitatakse Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministriumi poolt.

Autoteed ja juurdesõiduteed

15. Eesti NSV territooriumil asuvad autoteed jaotatakse üldriikliku, vabariikliku ja kohaliku tähtsusega teedeks (üldkasutatavad teed), mis on Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministriumi valduses, ning ametkondlikeks teedeks, mis on kolhooside, sovhooside ja teiste organisatsioonide või ettevõtete valduses.

Autoteed linnades ja alevites kuuluvad reeglina vastavate linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede valdusse.

16. Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministriumi, linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed, samuti kolhoosid, sovhoosid ning teised ettevõtted ja organisatsioonid peavad hoidma nende valduses olevad autoteed, teemärgid, viidad ja teised liiklust reguleerivad tehnilised vahendid sellises seisukorras, mis tagab autode takistusteta ja ohutu liiklemise, samuti tarvitusele võtma vajalikud abinõud liikluse parendamiseks nendel teedel.

17. Autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid, samuti teised ettevõtted, organisatsioonid ja asutused, kellel on autosid, on kohustatud veoste, reisijate, pagasi- ja postiveol autoteedel tagama ohutu liikluse ja teekatte säilimise.

Autoteedel on keelatud:

1) transpordivahendite sõit, millede kõrgus koormaga ületab kindlaksmääratud normid või liiklusmärkidel näidatud gabariidi;

2) veoste vedu, millede laius ületab transpordivahendi gabariidi, mis on kindlaks määratud riikliku standardi või tehniliste tingimustega, samuti veoste vedu, mis ulatuvad välja rohkem kui 2 meetrit üle tagumise poordi või lohisevad mööda teed;

3) iga liiki transpordivahendite sõit, millede telje koormus ületab riiklike standarditega või liiklusmärkidega kindlaksmääratud normid.

Nimetatud transpordivahendite sõit või mittegabariitsete veoste vedu võib toimuda erandjuhtudel teedeorganite ja Riikliku Autoinspeksiooni organite eriloal.

18. Veoste, reisijate ja postiveo ajutine katkestamine või piiramine Eesti NSV autoteedel võib toimuda ainult stiihilise iseloomuga nähtuste puhul, ilmastikust tingitud teelolude või teede remondi tõttu.

Otsused veoste, reisijate ja postiveo katkestamiseks või piiramiseks üldkasutatavatel autoteedel ühes veo katkestamise või piiramise tähtaja äranäitamisega võtab vastu Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeerium, teistel teedel aga teede valdajad.

Autoteede remondi ajal on teede valdajad kohustatud tagama normaalse ja võimalikult lühima ümbersõidu.

Vedude ajutisest katkestamisest või piiramisest üldriiklikel, vabariiklikel ja kohalikel autoteedel on Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeerium, teistel teedel aga — nende teede valdajad, kohustatud informeerima huvitatud ettevõtteid, organisatsioone, asutusi ja kodanikke.

Riikliku Autoinspeksiooni organid võivad edasilükkamatutel juhtudel ajutiselt keelata või piirata autode liiklemist tänavate või teede üksikutel lõikudel, kui nende kasutamine takistab ohutut liiklust.

19. Veosesaatjatel ja veosesaajatel peavad olema juurdesõiduteed autoteedelt peale- ja mahalaadimispunktidesse, nad peavad hoidma need teed sellises korras, mis tagab igal ajal neil autode takistusteta ja ohutu liiklemise ning vaba manööverdamise vedude teostamisel.

20. Eesti NSV territooriumil asuvate autoteede ja juurdesõiduteede olukorra vastavuse ohutu liikluse ja veoste ning veeremi säilimise nõuetele teevad ühiselt kindlaks vastavad teedeorganid, autotranspordiettevõtted või -organisatsioonid ja Riikliku Autoinspeksiooni organid.

Ehitised ja seadmed veoste veo ning reisijate teenindamise organiseerimiseks

21. Veosesaatjatele ja veosesaajatele kuuluvatel laadimispunktidel peavad olema: mehhaniseerimisvahendid ja vajalik hulk töölisi, mis tagavad veoste autodele laadimiseks ja mahalaadimiseks kindlaksmääratud tähtaegadest kinnipidamise, seadmed töökohtade ja juurdesõiduteede valgustamiseks töötamisel öhtul ja öösel, inventar, taglastusvahendid ja vajaduse korral kaalud veoste ja veeremi kaalumiseks, samuti, olenevalt tehtavate tööde mahust ja iseloomust, vajalik hulk veoste peale- ja maha-

laadimiseks seadmestatud kohti ning ladude asukohta, sisse- ja väljasõidu kohtade viidad.

22. Ettevõtete, organisatsioonide, asutuste ja kodanike veoste linnavalitsuste vedude teostamiseks, sealhulgas sega-otseühendusliinidel, veoste vastuvõtuks väikesaadetistena, veoste lühiajaliseks hoidmiseks ja grupeerimiseks veosuundade järgi asutab Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeerium kehtestatud korras autoveojaamad, transpordiekspeditsioonikontorid, agentuurid ja teised organisatsioonid.

23. Autoveojaamadel peavad olema autode juurdesõiduteed, laadimisplatsid, vajalikud ruumid veoste lühiajaliseks hoidmiseks ja nende grupeerimiseks, samuti mehhaniseerimisvahendid ja seadmed, mis tagavad laadimis- ja muude tööde normaalse ja häireteta kulgemise.

24. Reisijate teenindamiseks linnalähedastel ja linnavalitsustel liinidel peavad üldkasutatava autotranspordi ettevõtetel ja organisatsioonidel, olenevalt vedude mahust ja iseloomust, olema autobussijaamad (autojaamad) ja ootepaviljonid. Autobussijaamades (autojaamades) peavad olema piletikassad ning, olenevalt vedude mahust ja iseloomust, teised vajalikud ruumid reisijate teenindamiseks, ametiruumid isikutele, kes on vahetult seotud reisijate teenindamise ning autobusside ja taksode liiklemisega.

Autobussijaamade (autojaamade) asukoht linnades peab tagama reisijate mugava teenindamise.

Maa-alal, mis kuulub autobussijaama (autojaama) juurde, peavad olema viitade ja piiretega perroonid reisijate sisenemiseks autobussidesse ja taksodesse ning väljumiseks neist, samuti autobusside ja marsruutitaksode parkimisplatsid. Autobussijaamade (autojaamade) juures asuvate väljakute heakorrastus pannakse linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedele.

25. Üldkasutatava autotranspordi ettevõtted ja organisatsioonid võivad kooskõlastatult teiste transpordiliikide juhtimisorganitega kasutada nimetatud organitele vaksalites kuuluvaid ruume neis autobussijaamade (autojaamade) organiseerimiseks.

26. Autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid varustavad autobussiliinidel peatuskohad liiklusintervallide viitade või sõiduplaanidega.

27. Linnades ja teistes asulates rajavad linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed autobussiliinide peatuskohtadesse platvormid reisijate autobussidesse sisenemiseks ja neist väljumiseks ning ootepaviljonid.

Taksode parkimiseks linnades ja teistes asulates peab linna või rajooni tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi autotranspordiettevõtete või -organisatsioonide taotlusel eraldama spetsiaalsed heakorrastatud väljakud.

Peatuskohtade ootepaviljonide, samuti sõidutaksode seisukohtade ning autobusside parkimisplatside ja pöördeplatside remonti ning korrahoidu Eesti NSV linnades ja teistes asulates teostavad vastavate linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed.

III OSA

VEOSTE VEO PLANEERIMINE JA ORGANISEERIMINE

Veoste veo planeerimine

28. Veoste autoveedu Eesti NSV-s toimub plaanide järgi, mis koostatakse tootmis-, kapitaalehituse, põllumajandussaaduste kokkuostu, materiaal-tehnilise varustamise ja kaubakäibeplaanide alusel ning põhjendatakse vajalike arvutustega.

Veoste veoplaani väljatöötamise kord ja tähtajad määratakse kindlaks eeskirjadega, mis kinnitatakse kehtestatud korras.

Ettevõtted, organisatsioonid ja asutused, ministeeriumid ja keskasutused peavad veoste autoveoplaanide koostamisel arvestama järgmisi vajadusi:

1) veokulude vähendamine;

2) rahvamajanduse vajaduste rahuldamine veoste veo osas ja tema teenindamise parendamine tsentraliseeritud vedude suurendamisega, samuti veosevoolude otstarbekate marsruutide ja skeemide juurutamisega;

3) autotranspordi veeremi kasutamise parendamine;

4) vedude õige jaotamine eri transpordiliikide vahel.

29. Eesti NSV Ministrite Nõukogu kinnitab üldkasutatava autotranspordi veoste veo aastaplaani ühes veoste veomahu jaotamisega:

1) Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste ning linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede vahel;

2) kehtestatud korras NSV Liidu ministeeriumide ja keskasutuste vahel (Eesti NSV territooriumil paiknevate ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste veoste veo osas).

30. Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste ning linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede autotranspordiga teostatavate veosevedude aastaplaan kinnitatakse korras, mis on kehtestatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt.

31. NSV Liidu ministeeriumide ja keskasutuste Eesti NSV territooriumil asuvate autotranspordiettevõtete ja -organisatsioonide poolt teostatavate veosevedude aastaplaan kinnitatakse korras, mis on kehtestatud nende ministeeriumide ja keskasutuste poolt.

32. Üldkasutatava autotranspordiga teostatavate veosevedude Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt kinnitatud aastaplaani alusel kinnitab Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeerium kooskõlastatult vastavate ministeeriumide ja keskasutustega veosevedude aastaplaanid alluvatele transpordivalitsustele ja teistele vastavatele allüksustele.

Veoste vedusid planeerivad veosesaatjatele (veosesaajatele) kvartaaliks transpordivalitsused või teised vastavad allüksused kooskõlastatult Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumiga.

Veoste veo organiseerimine

33. Eesti NSV üldkasutatava autotranspordi ettevõtted ja organisatsioonid võtavad veoks vastu:

1) veoseid kehtestatud korras kinnitatud plaanide alusel;

2) väljaspool plaani — ühekordseid veoseid, mis esitatakse veoks elanike poolt, samuti Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi korraldusel veetavaid veoseid.

Köögilija, puuvilja, piima ja teiste kiiresti riknevate põllumajandussaaduste vedu varumisorganisatsioonidele ja tarbijate koöperatsiooni organisatsioonidele teostatakse plaani järgi, samuti piiramatult veoavalduste alusel, mis esitatakse viis päeva enne vedu.

Ministeeriumide, keskasutuste ning linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid võtavad veoseid veoks vastu vastava ministeeriumi, keskasutuse, linna või rajooni tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee poolt kehtestatud korras.

Veosed, mille vedu on tingitud loodusõnnetusest või avariist, võetakse veoks vastu väljaspool plaani ja järjekorda.

34. Autotranspordiettevõtted või -organisatsioonid sõlmivad veoste veoplaani alusel veosesaatjatega või veosesaajatega aastalepingu veoste veoks autodega.

Veoste veolepingu sõlmimisel veosesaajaga, samuti temalt ühekordse veotellimuse vastuvõtmisel, kasutab ta õigusi, kannab kohustusi ja vastutust, mis käesoleva määrustikuga on ette nähtud veosesaatjale.

Autotranspordiettevõtte või -organisatsioon võib aastalepingu sõlmida ka varustus-turustus- või muu organisatsiooniga, kes ei ole veosesaatjaks või veosesaajaks. Sel juhul organisatsioonid, kes ei ole veosesaatjateks või veosesaajateks, kasutavad kooskõlas sõlmitud lepinguga samu õigusi, kannavad kohustusi ja vastutust, mis on käesoleva määrustikuga ette nähtud veosesaatjatele ja veosesaajatele.

Juhtude loetelu, mil veoste autoveo aastalepingud sõlmib autotranspordiettevõtte või -organisatsioon veosesaajatega, varustus-turustus- või muude organisatsioonidega, kes ei ole veosesaatjateks ega veosesaajateks, määratakse kindlaks «Eeskirjadega».

Veoste autoveo aastalepingu alusel kohustub autotranspordiettevõtte või -organisatsioon kehtestatud tähtajaks vastu võtma, veosesaatja aga esitama veosed veoks kokkulepitud mahus. Aastalepingus määratakse kindlaks vedude mahud ja tingimused, arvelduste kord, veosevoolude otsarbekad marsruudid ning skeemid.

Vastavalt aastalepingule ja kvartaliplaani piires kinnitab autotranspordiettevõtte või -organisatsioon kooskõlastatult veosesaatjaga 10 päeva enne kvartali algust kuuplaanid ja määrab kindlaks veoste veo kvartali esimese kuu plaaniülesanded dekaadide kaupa.

Kvartali teise ja kolmanda kuu plaaniülesanded dekaadide kaupa määratakse kindlaks samas korras — 10 päeva enne vastava kuu algust.

Veoste autoveo aasta-tüüpleping töötatakse välja huvitatud ministeeriumide ja keskasutuste osavõtul ning kinnitatakse Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi poolt kooskõlastatult ENSV Plaani-komitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Arbitraažiga.

Veoste autoveo aastalepingute sõlmimise kord ja tähtajad nähakse ette «Eeskirjadega».

Autotranspordiettevõtte või -organisatsioon ja veosesaatja võivad alaliste majanduslike sidemete puhul pikendada veoste autoveo aastalepingu kehtivust järgmiseks aastaks.

Veod, mille teostamine on seotud üldkasutatava autotranspordi veeremi väljapoole Eesti NSV piire ümberpaigutamise ja töötamiseks väljaspool alalist asukohta, teostatakse Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi loal.

Veod, mis on seotud nimetatud veeremi ümberpaigutamise ja vabariigi piires, töötamiseks väljaspool alalist asukohta, teostatakse Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi veovalitsuste loal.

Autotranspordiettevõtete ja -organisatsioonide täiendavad kulud, mis on seotud veeremi ümberpaigutamise ja töötamiseks väljaspool alalist asukohta, tasub veosesaatja (veosesaaja) tariifide järgi.

36. Tsentraliseeritud vedude korral, ühendades veo ja transpordiekspeditsioonilise teenindamise, teostavad autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid veoste autoveolepingu alusel ja kooskõlastatud graafikute järgi, mis on koostatud veosesaatjate ja veosesaajate põhitootmisprotsessi arvestades, veoste äravedu tööstusettevõtetest, baasidest, ladudest, raudteejaamadest, sadamatest ja lennujaamadest ja kohalevedu sinna.

Veoste tsentraliseeritud vedude organiseerimise kord, samuti autotranspordiettevõtete ja -organisatsioonide ning veosesaatjate ja veosesaajate õigused ja kohustused selliste vedude teostamisel määratakse kindlaks «Eeskirjadega».

Raudteejaamadesse, sadamatesse ja lennujaamadesse veoste tsentraliseeritud kohaleveo (äraveo) organiseerimise kord, autotranspordiettevõtete ja -organisatsioonide, raudteejaamade, sadamate ja lennujaamade õigused ja kohustused määratakse kindlaks raudteejaamadesse, sadamatesse ja lennujaamadesse autodega toimuva veoste tsentraliseeritud kohaleveo (äraveo) eeskirjadega Eesti NSV-s.

Veosesaatjad ja veosesaajad on kohustatud igal pool kaasa aitama veoste tsentraliseeritud vedude väljaarendamisele.

37. Autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid on kohustatud tagama veoste veo, veosesaatjad (veosesaajad) aga esitama veosed veoks õigel ajal ja kogustes, mis on ette nähtud veoste autoveolepingus või täitmiseks vastuvõetud ühekordses veotellimuses.

38. Veoste veo aastalepingu olemasolu korral esitab veosesaatja autotranspordiettevõttele või -organisatsioonile veoste veoks vastava veoavalduse, aastalepingu puudumisel aga ühekordse veotellimuse.

Veoavalduste ja ühekordsete veotellimuste vorm, samuti nende esitamise ja vormistamise kord määratakse kindlaks «Eeskirjadega».

39. Ametiisikud, kes on süüdi süstemaatilises kõrgendatud veoavalduste esitamises veoste veoplaanide koostamisel, autoveo aastalepingus, veoavalduses või täitmisele võetud ühekordses veotellimuses ettenähtud veoste veoks esitamata jätmises, samuti veoste peale- ja mahalaadimise tähtaegade rikkumises, kannavad vastutust kehtestatud korras.

40. Veoste veoks vajalike autode tüübid ja arvu määravad kindlaks autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid olenevalt vedude mahust ja iseloomust.

41. Tuleohtlikke, lõhke-, mürk- ja sööbivaid aineid, samuti teisi ohtlikke veoseid võtavad autotranspordiettevõtted või -organisatsioonid veoks vastu «Eeskirjadega» ettenähtud korras ja juhtudel.

42. Autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid on kohustatud tagama veeremi õigeaegse etteandmise kõigis peale- ja mahalaadimispunktides vastavalt veoste autoveolepingule, samuti ette andma veosesaatjale pealelaadimiseks korrasoleva veeremi, mis on vastava veoseliigi veoks sobivas seisukorras ning vastab sanitaarnõuetele.

Veolepingus ettenähtud veose veoks kõlbmatu veeremi etteandmine võrdsustatakse transpordivahendite etteandmata jätmisega.

Autotranspordiettevõtted või -organisatsioonid on juhul, kui nende süü tõttu ei anta ette veeremit, mis on veoste veo kooskõlastatud kuuülesannetes ette nähtud, kohustatud veosesaatjate (veosesaajate) nõudmisel eraldama veeremi vaeglaadimise tasategemiseks antud kvartali järgmise kuu jooksul. Veerem, mida ei antud ette kvartali viimasel kuul, tuleb eraldada järgmise kvartali esimesel kuul.

Vaeglaadimise tasategemiseks veeremi eraldamise kord määratakse kindlaks kooskõlastatult autotranspordiettevõtte või -organisatsiooni ja veosesaatja (veosesaaja) vahel. Kooskõlastatud korra rikkumisel kannab autotranspordiettevõtte või -organisatsioon veeremi etteandmata jätmise eest, veosesaatja (veosesaaja) aga — veoste veoks esitamata jätmise eest vastutust, mis on ette nähtud veoplaani täitmata jätmise eest.

43. Veose veolepingu järgi kohustub autotranspordiettevõtte või -organisatsioon toimetama veosesaatja poolt temale usaldatud veose sihtpunkti ja selle välja andma veost vastu võtma õigustatud isikule (veosesaajale), veosesaatja aga kohustub maksma veose veo eest kindlaksmääratud tasu.

Pinnase veol puistangusse, lume või muude veoste veol, millede kohta ei peeta laoarvestust (mittekaubalise iseloomuga veosed), võivad autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid olla lepingu tingimuste järgi vabastatud veose üleandmise kohustusest veosesaajatele.

44. Autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid võtavad veoks vastu üksikuid veosesaatjate (veosesaajate) poolt avaldatud väärtusega veoseid. Avaldatud väärtus ei tohi ületada veose tegelikku maksumust. Lahkarvamuste puhul autotranspordiettevõtete või -organisatsioonide ja veosesaatjate (veosesaajate) vahel tehakse veose maksumus kindlaks eksperitiisiga, mille kohta koostatakse akt.

Veoste loetelu, millede väärtuse avaldamine on kohustuslik, samuti nende veoste loetelu, millede väärtuse avaldamine ei ole lubatud, määratakse kindlaks «Eeskirjadega».

45. Kaubalise iseloomuga veose veoks esitamisel on veosesaatja kohustatud esitama autotranspordiettevõttele või -organisatsioonile kaubanspordisaatelehe, mis koostatakse reeglina neljas eksemplaris ja on põhiliseks veodokumentiks ning mille alusel veosesaatja kannab veose maha ja veosesaaja võtab selle arvele.

Veosesaatja vastutab tema poolt kauba-transpordisaatelehel näidatud andmete ebaõigsuse, ebatäpsuse või ebatäielikkuse kõigi tagajärgede eest. Autotranspordiettevõtete ja -organisatsioonidel on õigus kontrollida nende andmete õigsust.

Kaubalise iseloomuga veoseid, mis ei ole vormistatud kauba-transpordisaatelehega, autotranspordiettevõtte või -organisatsioon veoks vastu ei võta.

Mittekaubalise iseloomuga veosed vormistatakse veoks mõõtmis- või kaalumisaktiga. Massilisel pinnaseveol võib määrata selle kogust geodeetilise mõõtmisega. Mõõtmis- või kaalumisakti koostamise kord, samuti mittekaubalise iseloomuga veoste vastuvõtmise ja üleandmise kord määratakse kindlaks «Eeskirjadega».

Ajatariifide alusel töötava auto kasutamise vormistab veosesaatja (veosesaaja) sissekannetega teekonnalehte, märkides ära auto läbisõidu ulatuse ja tema käsutuses viibimise aja, arvates maha autojuhi lõunavaheaja.

Kauba-transpordisaatelehe tüüpvorm ja teekonnalehe vorm, samuti nende täitmise eeskirjad kinnitatakse NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kehtestatud korras.

Ministeeriumid ja keskasutused — veosesaatjad kehtestavad kooskõlas kauba-transpordisaatelehe tüüpvormiga kauba-transpordisaatelehe vormi.

46. Üheliigiliste veoste veo ühelt veosesaatjalt ühele veosesaajale võib «Eeskirjadega» kehtestatud korras vormistada summaarselt ühe kauba-transpordisaatelehe, ühe mõõtmisakti või ühe kaalumisaktiga.

47. Veoste vedu teostab autotranspordiettevõtte või -organisatsioon reeglina ilma veosesaatja (veosesaaja) ekspediitorita — saaturita.

Veoste loetelu, mida veetakse veosesaatja (veosesaaja) ekspediitori saatel, ja nende veoste veo kord määratakse kindlaks «Eeskirjadega».

48. Veose vastuvõtmisel veoks esitab autotranspordiettevõtte või -organisatsiooni autojuht-ekspediitor veosesaatjale töötõendi ja teekonnalehe, mis on tõestatud autotranspordiettevõtte või -organisatsiooni pitseriga.

49. Veosesaatjalt veose vastuvõtmist veoks tõendatakse autojuhi-ekspediitori allkirjaga kõigil kauba-transpordisaatelehe eksemplaridel, millest üks antakse veosesaatjale.

50. Enne auto saabumist veose pealelaadimiseks on veosesaatja koonustatud veose ette valmistama veoks (taarastama, grupeerima veosesaajate järgi, ette valmistama kauba-transpordidokumendid, load sõiduks peale- ja mahalaadimispunkti jne.), et tagada veeremi otstarbekas kasutamine ja veose säilimine teel.

Taarastatud, pakend- või tükkveoste esitamisel veoks väikesaadetisena on veosesaatja kohustatud aegsasti markeerima iga veosekoha vastavalt «Eeskirjadele».

Veosed, mis vajavad taarat kaotsimineku, puudujääkide, rikkumise või vigastuste ärahoidmiseks veol, tuleb veoks esitada korras taaras, mis vastab riiklikele standarditele või tehnilistele tingimustele, või kindlaksmääratud juhtudel — teistsuguses korrastatud taaras, mis tagab veoste täieliku säilimise.

Põllumajandussaadusi, mida saadavad kolhoosid ja tarbijate koöperatiivide varumisorganisatsioonid, võib veoks vastu võtta mittestandardsetes taaras, mis tagab veose säilimise veol.

Veos, mille veosesaatja esitas veoks seisukorras, mis ei vasta veoeskirjadele, ja mida ta ei korrastanud nõuetekohaselt tähtjaks, mis tagab selle õigeaegse ärasaatmise, loetakse veoks mitteesitatuks.

51. Pealelaadimiseks auto kohalejõudmise aega arvutatakse momendist, mil autojuht esitas teekonnalehe pealelaadimispunktis, mahalaadimiseks auto kohalejõudmise aega arvutatakse momendist, mil autojuht esitas kauba-transpordilehe mahalaadimispunktis.

Kui peale- või mahalaadimispunktides (välja arvatud raudteejaamad) on olemas sissesõiduväravad või kontroll-läbilaskepunktid, arvutatakse laadimiseks auto kohalejõudmise aega momendist, mil autojuht esitas teekonnalehe või kauba-transpordisaatelehe sissesõiduvärvavas või kontroll-läbilaskepunktis veosesaatjale või veosesaajale.

Peale- või mahalaadimine loetakse lõpetatuks pärast peale- või mahalaaditud veoste kohta nõuetekohaselt vormistatud kauba-transpordidokumentide kätteandmist autojuhile.

Aeg, mis kulub autol värvavast või kontroll-läbilaskepunktist peale- või mahalaadimiskohani ja tagasi sõitmiseks, jäetakse välja auto peale- või mahalaadimisel viibimise aja arvutamisel.

Kui auto saabub veose pealelaadimisele enne kooskõlastatud aega, loetakse, et ta on saabunud veose pealaadimisele kooskõlastatud ajal, kui veosesaatja ei võta teda veose pealelaadimiseks vastu tegeliku saabumise momendist.

Veosesaatjad, veosesaajad, raudteejaamad, sadamad ja lennujaamad, kes saavad või saadavad veoseid, on kohustatud kauba-transpordisaatelehtedel märkima auto peale- või mahalaadimispunktidesse saabumise ja sealt lahkumise aja.

Autode peale- või mahalaadimispunktidesse saabumise ja sealt lahkumise aja märkimise kord veoste veol määratakse «Eeskirjadega», veoste tsentraliseeritud kohaleveol (äraveol) raudteejaamadesse, sadamatesse ja lennujaamadesse aga — raudteejaamadesse, sadamatesse ja lennujaamadesse autodega toimuva veoste tsentraliseeritud kohaleveo (äraveo) eeskirjadega Eesti NSV-s.

52. Veosesaatjad, veosesaajad, raudteejaamad, sadamad ja lennujaamad on kohustatud teostama autodele peale- ja mahalaadimist selleks ettenähtud ajaga.

Autodele veoste peale- ja mahalaadimise, samuti lisaoperatsioonide teostamise ajad, mis on seotud veoste peale- või mahalaadimisega, määratakse kindlaks «Eeskirjadega», kui aga veoste peale- või mahalaadimist teostavad raudteejaamad, sadamad ja lennujaamad — raudteejaamadesse, sadamatesse ja lennujaamadesse autodega toimuva veoste tsentraliseeritud kohaleveo (äraveo) eeskirjadega Eesti NSV-s.

Veosesaatjad, veosesaajad, raudteejaamad, sadamad ja lennujaamad peavad maksimaalselt lühendama autodele peale- ja mahalaadimise aega.

53. Ehitusmaterjalide ja teiste massveoste autovedudel on veosesaatjad ja veosesaajad kohustatud tagama veoste vastuvõtmise ja väljaandmise iga ööpäeva jooksul vähemalt kahes vahetuses, sealhulgas ka puhke- ja pidupäevadel, vähendamata laadimistöde mahtu nendel päevadel.

Raudteejaamadest, sadamatest ja lennujaamadest veoste tsentraliseeritud äraveo korral on veosesaajad kohustatud nende aadressil saabunud

veosed autotranspordiettevõtelt või -organisatsioonilt vastu võtma vastavate transpordiliikide määrustikega (koodeksitega) või nende alusel antud eeskirjadega kindlaks määratud tähtaegadel.

Autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid, kes teostavad veoste tehnoloogilisi vedusid, tagavad teenindatavate ettevõtete ja organisatsioonide häireteta töö vastavalt veoste autoveo plaanile ja aastalepingule.

54. Veoks ja pealelaadimiseks vajalikud seadmed ja abimaterjalid (pukid, toed, vahematerjalid, rennid, alused, traat, kilppiirded jne.) peab andma ja paigaldama veosesaatja, maha võtma veosesaaja.

Kõik veosesaatjale kuuluvad seadmed annab autotranspordiettevõtte või -organisatsioon veosesaajale välja ühes veosega või tagastab need veosesaatjale vastavalt viimase korraldusele kauha-transpordisaatelehel ja tema kulul.

Presendi ja köied veoste katmiseks ja kinnisidumiseks annab autotranspordiettevõtte või -organisatsioon.

55. Veose autole laadimist, kinnitamist, katmist ja kinnisidumist teostab veosesaatja, mahalaadimist, kinnituste ja kätte mahavõtmist aga veosesaaja.

Autojuht on kohustatud kontrollima veeremil veose paigaldamise ja kinnitamise vastavust liikluse ohutuse ja veeremi säilimise tagamise nõuetele, samuti teatama veosesaatjale kõigist märgatud puudustest veose paigaldamises ja kinnitamises, mis ohustavad veose säilimist. Veosesaatja on autojuhi nõudmisel kohustatud kõrvaldama avastatud puudused veose paigaldamises või kinnitamises.

56. Autotranspordiettevõtte või -organisatsioon võib kokkuleppel veosesaatja või veosesaajaga enda peale võtta järgmiste veoste peale- ja mahalaadimise:

1) taarastatud, tükki- ja veeretatavad tunnveosed, mis toimetatakse kätte väikese kaubakäibega kaubandus- või ühiskondliku toitlustamise ettevõtetele;

2) teised veosed, kui autotranspordiettevõttel või -organisatsioonil on laadimistöde mehhaniseerimise vahendid. Sel juhul tuleb veoste autoveo aastalepingus ette näha tingimused, mis tagavad laadimismehhanismide maksimaalse ärakasutamise, veosesaatja kohustus veos eelnevalt veoks ette valmistada (laadida kandealustele, konteineritesse jne.) ja anda koht laadimismehhanismide paigutamiseks ja nende pisiremondi tegemiseks, samuti ruumid töölistele.

57. Raudteejaamades, sadamates ja lennujaamades toimub veoste autodele laadimine ja mahalaadimine raudteejaamades, sadamate ja lennujaamade jõudude ja vahenditega, välja arvatud ohtlike ja vedelveoste peale- ja mahalaadimine raudteejaamades ning ohtlike veoste peale- ja mahalaadimine sadamates ja lennujaamades, mida teostab vastavalt veosesaatja või veosesaaja.

Autoveojaamades toimub veoste autodele laadimine ja mahalaadimine autojaama jõudude ja vahenditega.

58. Veoste massveol on veosesaatjad ja veosesaajad, samuti autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid kohustatud ette nägema veoste autoveo aastalepingus laadimistöde tegemise mehhaniseeritult ja nende tööde tegemisel progressiivsete meetodite rakendamise. Väikese veosekäi-

bega punktides tuleb laadimistöid teha mitmesuguste lihtsamate mehhaniseerimisvahendite abil.

59. Veosesaatja ja autotranspordiettevõtte või -organisatsioon on veoste veol kohustatud veosesaatja (veosesaaja) veotellimuses näidatud veoste mahtude piires koormama veeremi täieliku mahutavuse ulatuses, kuid mitte üle kandejõu.

Kergekaaluliste veoste massvedudel (kaasa arvatud põllumajanduslikud veosed) peab autotranspordiettevõtte või -organisatsioon kõrgendama poorte või rakendama abinõusid, mis tagavad veeremi kandejõu täielikuma kasutamise.

60. Kuhjas, puistatult, vedelas olekus ja konteinerites veetavate veoste äraandmisel veosesaatja poolt ja vastuvõtmisel autotranspordiettevõtte või -organisatsiooni poolt peab nende veoste kaal olema kindlaks tehtud ja kauba-transpordisaatelehel näidatud.

Taarastatud ja tükkveoseid võetakse veoks vastu kauba-transpordisaatelehel veoste kaalu ja kohtade arvu äranäitamisega. Taarastatud ja tükkveoste kaalu teeb veosesaatja kindlaks enne nende veoks esitamist ja see näidatakse veosekohtadel. Veose üldkaal tehakse kindlaks kaalumise ja kaalulise veosekohtadel oleva trafaretse või standardse kaalu kokkuarvamise teel. Üksikute veoste kaalu võib kindlaks teha arvutustega, mõõtmistega, mahukaalu järgi või tinglikult.

Neil juhtudel, kui autotranspordiettevõtte või -organisatsioonid teostavad veoste tsentraliseeritud äravedu raudteejaamadest, sadamatest ja lennujaamadest, on vastavad transpordiorganisatsioonid kohustatud veosed autotranspordiettevõtetele või -organisatsioonidele üle andma kaalu või kohtade arvu, samuti veoste seisukorra kontrollimisega. Seejuures antakse taarastatud ja tükkveosed välja ainult vigastatud veosekohtadel kaalu ja seisukorra kontrollimisega.

Sissekande kauba-transpordisaatelehte veose kaalu ja selle kindlaksmääramise viisi kohta teeb veosesaatja.

61. Veose kaalu teeb kindlaks veosesaatja koos autotranspordiettevõtte või -organisatsiooniga veosesaatja tehniliste vahenditega, autoveojaamades aga veosesaatja koos autotranspordiettevõtte või -organisatsiooniga viimaste tehniliste vahenditega.

Veoste vedamisel kinnistes autodes ja haagistes, autode eri sektsioonides, konteinerites ja tsisternides, mis veosesaatja on plomminud, teeb veose kaalu kindlaks veosesaatja.

62. Täislaaditud kinnised autod ja haagised, auto eri sektsioonid, konteinerid ja tsisternid, mis on määratud ühele veosesaajale, peavad olema veosesaatja poolt plommitud, kuid väiketükk-kaubad, mis on kastides, karpides või muus taaras, peavad olema plommitud või panderollitud.

Autode, haagiste, auto eri sektsioonide, konteinerite ja tsisternide plommimise kord kehtestatakse «Eeskirjadega».

Tsentraliseeritud äraveo korral raudteejaamadest, sadamatest ja lennujaamadest toimub veoste vastuvõtmine autotranspordiettevõtte või -organisatsiooni poolt vastavalt raudtee-, vee- ja õhustranspordis kehtivatele eeskirjadele.

63. Veoste üleandmine veosesaajale sihtpunktis kaalu ja kohtade arvu järgi toimub samas korras, milles veosed olid veosesaatjalt vastu võetud.

Veosed, mis saabusid korras autodes, haagistes, auto eri seksioonides, konteinerites ja tsisternides vigastamata plommidega, antakse veosesaajale välja ilma veose kaalu ja seisukorra ning veosekohtade arvu kontrollimiseta, välja arvatud juhud, mis on veolepingus eriliselt ette nähtud.

64. Sihtpunktis veose üleandmisel on autotranspordiettevõtte või -organisatsioon kohustatud kontrollima veose kaalu, kohtade arvu ja seisukorda, kui:

1) veos saabus veeremi mittekorras veokastis või korras veokastis, kuid vigastatud plommiga või samal marsruudil asuva teise autojaama plommiga;

2) saabus kiiresti-riknev veos, mille kohaletoimetamise tähtaegu või eeskirjadega kindlaksmääratud temperatuurirežiimi rikuti veol;

3) saabus veos, mille autotranspordiettevõtte või -organisatsioon laadis autoveojaama laost;

4) veose väljaandmine toimub autoveojaama laost.

Taarastatud ja tükkveosed annab autotranspordiettevõtte või -organisatsioon kõigil juhtudel välja veose kaalu ja seisukorra kontrollimisega üksnes vigastatud veosekohtade osas. Taara vigastuste või muude asjaolude avastamisel, mis võivad mõjuda veose seisukorrale, on autotranspordiettevõtte või -organisatsioon kohustatud kontrollima vigastatud veosekohtade veoseid kauba-transpordisaatelehe järgi, avades vigastatud kohad.

Kui veosesaajal puuduvad autokaalud, antakse veosed, mida veetakse kuhjas või puistatult ja millel ei ole puudujäägi tunnuseid, välja kaalu kontrollimiseta.

Veose kaal loetakse õigeks, kui vahe veose lähtepunkti ja sihtpunkti kaaluandmetes ei ületa NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Standardite, Mõõtude ja Mõõteriistade Komitee poolt kindlaksmääratud norme ja vastava veose loomuliku kao norme, mis on kinnitatud kehtestatud korras.

65. Veosesaaja ja autotranspordiettevõtte või -organisatsioon on kohustatud autolt maha laadima kogu veose, mis on saabunud veosesaaja aadressil.

Pärast veose mahalaadimist on kaubasaaja kohustatud puhastama auto või konteineri selle veose jääkidest; pärast loomade, lindude, loomsete toorproduktide ja kiiresti riknevate veoste mahalaadimist on veosesaaja kohustatud kogu veeremi puhtaks pesema ja vajaduse korral desinfitseerima.

66. Kui veose kaalu, veosekohtade arvu või veose seisukorra kontrollimisel sihtpunktis avastatakse veose puudujääk, riknemine või vigastamine, või kui see on kindlaks tehtud teel olles koostatud aktiga, on autotranspordiettevõtte või -organisatsioon kohustatud kindlaks määrama veose tegeliku puudujäägi, riknemise või vigastamise määra.

Ekspertiisi tegemise vajaduse korral kutsub autotranspordiettevõtte või -organisatsioon omal algatusel või veosesaaja nõudmisel vastavad spetsialistid.

67. Autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid on kohustatud linnadevahelistel vedudel veosed kohale toimetama kindlaksmääratud tähtajal.

Veoste kohaletoimetamise tähtjaid ja nende arvutamise kord linnadevahelistel vedudel määratakse kindlaks «Eeskirjadega».

68. Autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid on kohustatud vedama veoseid mööda lühimat marsruuti, mis on autotranspordile liiklemiseks avatud, välja arvatud juhud, kui olenevalt teetingimustest on otstarbekam pikema läbisõiduga vedu.

Veoste pikema läbisõiduga vedu autoteedel, kus on organiseeritud regulaarsed linnadevahelised veod, on lubatud teostada Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi loal, teistel teedel aga — vastava transpordivalitsuse loal.

Autotranspordiettevõtte või -organisatsioon on veotellimuse vastuvõtmisel kohustatud veosesaatjat informeerima veokauguse pikendamisest. Sel puhul võetakse veotasu tegeliku veokauguse järgi.

69. Veoste veol linnadevahelistel liinidel on autotranspordiettevõtted või -organisatsioonid kohustatud veosed kohale toimetama veosesaaja lattu (korterisse). Veoste veosesaaja lattu (korterisse) kohaletoimetamise ja selle eest tasumise kord määratakse kindlaks «Eeskirjade» ja tariifidega. Veoseid hoitakse autotranspordiettevõtete või -organisatsioonide ladudes, kui see on «Eeskirjades» ette nähtud, tasuta ühe ööpäeva ulatuses, arvates veose saabumisest veosesaajale teatamisest. Autotranspordiettevõtete või -organisatsioonide ladudes veoste hoidmise piirtähtjaks on 30 ööpäeva.

Veose hoidmise eest üle ühe ööpäeva võtab autotranspordiettevõtte või -organisatsioon veosesaajalt (veosesaatjalt) tariifidega kindlaksmääratud tasu.

Veosed, mis piirtähtaja möödumisel jäävad veosesaaja poolt välja nõudmata, kuuluvad realiseerimisele «Eeskirjadega» kindlaksmääratud korras.

70. Autotranspordiettevõtte või -organisatsioon annab sihtpunktis veose välja veosesaajale, kes on näidatud kauba-transpordisaatelehel.

Veose kättesaamine tõendatakse veosesaaja allkirja ja pitsseriga (templiga) kauba-transpordisaatelehe kolmel eksemplaril, millest kaks jäävad autojuhile-ekspediitorile.

Kui veosesaaja keeldub veost vastu võtmast põhjustel, mis ei olene autotranspordiettevõttest või -organisatsioonist, adresseerib veosesaatja «Eeskirjadega» ettenähtud korras veose ümber teisele veosesaajale või tagastab selle veosaatjale. Neil juhtudel tasub veosesaatja veose mõlemas suunas veo kulu ja maksab trahvi auto seisuaaja eest. Veosesaaja on kohustatud kauba-transpordisaatelehele tegema märkuse veose vastuvõtmisest keeldumise kohta ja tõestama seda oma allkirja ning pitsseriga (templiga).

Linnadevahelistel vedudel, samuti veoste tsentraliseeritud äraveol raudteejaamadest, sadamatest ja lennujaamadest on veosesaaja kohustatud temale kättetoimetatud veose autotranspordiettevõttelt või -organisatsioonilt vastu võtma. Veose saabumisel, mille hankimine ei ole ette nähtud veoste autoveolepinguga või ühekordse veotellimusega, võtab veosesaaja sellise veose vastutavale hoiule, mille kohta tehakse märkus kauba-transpordisaatelehele.

Veosesaaja võib keelduda veose vastuvõtmisest ainult sel juhul, kui veose riknemine või vigastamine, mille eest vastutab autotranspordiettevõtte või -organisatsioon, on muutnud veose kvaliteeti niivõrd, et selle täielik või osaline sihtotstarbeline kasutamine on võimatu.

Kui linnadevahelistel vedudel ei ole võimalik veost üle anda veosesaajale põhjusel, mis ei ole tingitud autotranspordiettevõttest või -organisatsioonist, on veosesaatja kohustatud teatama autotranspordiettevõttele või -organisatsioonile «Eeskirjadega» sätestatud korras veose uue sihtpunkti.

Kui autotranspordiettevõttel või -organisatsioonil ei ole võimalik veost kohale toimetada uude sihtpunkti, võib ta sellest veost keelduda, teatades sellest veosesaatjale. Sel juhul tagastab autotranspordiettevõtte või -organisatsioon veose veosesaatjale. Seoses sellega tekkinud täiendavad kulud (veeremi läbisõit, seisuaeg, veose hoidmine jne.) tasub veosesaatja.

Kui kiiresti riknevat veost, mida veetakse linnadevahelistel liinidel, ei ole võimalik üle anda veosesaajale, veosesaatja aga ei ole määranud uut veosesaajat, võidakse veos anda realiseerimiseks teisele organisatsioonile.

71. Summa, mille autotranspordiettevõtte või -organisatsioon saab teisele organisatsioonile üleantud veose eest, millest on maha arvatud autotranspordiettevõttel või -organisatsioonil saada olev summa, kantakse üle:

1) veosesaajale, kes on näidatud kauba-transpordisaatelehel, — kui tema on veose maksumuse tasunud;

2) veosesaatjale — kõikidel ülejäänud juhtudel.

Kui nimetatud summat ei ole võimalik üle kanda veosesaajale ega veosesaatjale, kantakse see pärast veose sihtkohta mittetoimetamise puhul pretensioonide esitamiseks ettenähtud tähtaja möödumist Eesti NSV vabariikliku eelarve tuludesse.

Kui veosesaatjale või veosesaajale pretensiooni või hagi korras hiljem hüvitatakse teisele organisatsioonile üleantud veose maksumus, mis on juba üle kantud Eesti NSV vabariikliku eelarve tuludesse, tasub autotranspordiettevõtte või -organisatsioon selle summa Eesti NSV vabariiklikku eelarvesse järjekordselt ülekantavate summade arvel.

IV OSA

REISIJATE, PAGASI- JA POSTIVEOD

Reisijate ja pagasivedu

72. Autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid on kohustatud teostama reisijate ja pagasivedu autobusside ja sõiduautodega, tagades reisijate ohutuse autotranspordi kasutamisel, vajalikud mugavused reisijaile, nende kultuurse teenindamise autobussijaamades (autojaamades), autobussides, sõiduautodes ning reisijate pagasi õigeaegse veo ja säilimise.

Ministeeriumide ja keskasutuste ning linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede autotranspordiettevõtte ja -organisatsioonid teostavad reisijate ja pagasivedu korras, mis on ette nähtud «Reisijate ja pagasi autovedude eeskirjadega Eesti NSV-s», ja kehtivate tariifide järgi.

73. Reisijate veo lepingu alusel kohustub autotranspordiettevõtte või -organisatsioon vedama reisijad sihtkohta, samuti toimetama reisija poolt antud pagasi sihtpunkti ja välja andma pagasit kätte saama õigustatud isikule; reisija kohustub tasuma kindlaksmääratud tasu sõidu eest ja pagasi puhul ka pagasiveo eest.

74. Autobusside ja marsruutaksode liiklemist organiseeritakse sõiduplaani järgi.

Uusi marsruute organiseerivad:

1) linna-, linnalähedastel ja rajoonisisestel liinidel — autotranspordiettevõtte (-valitsused) kooskõlastatult linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedega;

2) linnadevahelistel ja vabariigisisestel liinidel — transpordivalitsused, arvestades linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede ettepanekuid ning kooskõlastatult Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumiga;

3) vabariikidevahelistel liinidel — Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeerium kooskõlastatult teiste liiduvabariikide autotranspordi juhtimisorganitega.

Uusi marsruute võidakse organiseerida juhul, kui teede seisukord ja nende ehitus vastavad ohutu liikluse nõuetele.

Autobusside ja marsruutaksode sõiduplaanide kinnitamise kord määratakse kindlaks «Reisijate ja pagasi autovedude eeskirjadega Eesti NSV-s».

75. Autobusside linnamarsruutide alg-, lõpp- ja suuremates vahepeatustes seatakse reisijate informeerimiseks üles autobusside ööpäevase liiklemise intervallide tahvlid, sõlmpeatustes aga ka marsruutide skeemid.

Linnalähedastel ja linnadevahelistel marsruutidel pannakse peatuskohtades välja tahvlid, millel on märgitud autobusside väljumine antud peatuskohast.

Linnadevaheliste marsruutide autobussi jaamades (autojaamades) pannakse reisijate informeerimiseks välja kõikidel marsruutidel liiklevate autobusside sõiduplaanid, reisijate sõidu ja pagasiveo hinnakirjad, marsruutide skeemid, eri tüüpi autobusside istekohtade paigutuse skeemid, põhisätted «Reisijate ja pagasi autovedude eeskirjadest Eesti NSV-s», samuti teadaanded kassade tööaja alguse ja lõpu kohta.

76. Sõiduks autobussiga või marsruutaksoga, samuti pagasi veoks peab igal reisijal olema pilet.

Autotranspordiettevõtte või -organisatsioon on kohustatud tagama sõidupileti müügi reisijale «Reisijate ja pagasi autovedude eeskirjadega Eesti NSV» kindlaksmääratud korras. Linnadevahelistel marsruutidel sõitvates autobussides on autotranspordiettevõtte või -organisatsioon kohustatud andma reisijatele istekohad.

Piletite ja teiste sõidudokumentide vormi, nende müümise ja kasutamise korra ning kehtivuse tähtaja määrab kindlaks Eesti NSV Auto-transporti ja Maanteede Ministeerium.

77. Reisijate sõiduks ja pagasiveoks linnadevahelistel marsruutidel müüvad autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid pileteid kõigi peatuskohtade kassades või, kus piletite müüki kassadest ei ole organiseeritud, autobussijuhtide (konduktorite) kaudu.

Sõiduks linnadevaheliste marsruutide autobussides toimub alg-, lõpp- ja suuremates peatuskohtades piletite eelmüük.

78. Autobussijaamade (autojaamade) pakihoiuruumid võtavad reisijailt vastu käsipakke olenemata sellest, kas neil on sõidudokumendid.

Pakihoiuruumidesse on keelatud hoidmiseks vastu võtta ja anda tuleohtlikke, lõhke-, mürk-, sööbivaid ja halvalõhnalisi aineid.

Käsipakkide hoiuruumide tööaja määrab kindlaks autotranspordiettevõtte või -organisatsioon olenevalt autobusside ja marsruuttaksode sõiduplaanist ning kohalikest tingimustest.

79. Reisijal on õigus:

1) osta piletit mis tahes autobussile või marsruuttaksole «Reisijate ja pagasi autovedude eeskirjadega Eesti NSV-s» kindlaksmääratud korras;

2) autobussidesse ja marsruuttaksodesse võtta tasuta endaga kaasa lapsi tariifidega ning «Reisijate ja pagasi autovedude eeskirjadega Eesti NSV-s» kindlaksmääratud korras;

3) linna-, linnalähedaste ja linnadevaheliste marsruutide autobussides, samuti marsruuttaksodes vedada tasuta endaga kaasas käsipakke mõõtmega, mis on kindlaks määratud «Reisijate ja pagasi autovedude eeskirjadega Eesti NSV-s»;

4) kindlaksmääratud tariifide järgi võetava tasu eest vedada endaga kaasas pagasit mõõtmega, mis on ette nähtud «Reisijate ja pagasi autovedude eeskirjadega Eesti NSV-s»;

5) autobussile (marsruuttaksole), millele oli pilet ostetud, hilinemisel kuni kolm tundi, haiguse või õnnetuse puhul aga — kuni kolm päeva autobussi (marsruuttakso) väljasõidu momendist — uuendada sõidudokumendid pileti hinnast 25-protsendilise juurdemaksuga või tagasi saada sõiduraha, millest on maha arvatud 25 protsenti pileti hinnast;

6) autobussijaama (autojaama) kassasse pileti tagastamisel hiljemalt kaks tundi enne autobussi (marsruuttakso) väljumist kätte saada sõiduraha täies ulatuses, millest on maha arvatud pileti ostmisel tema poolt tasutud eelmüügimaks; pileti tagastamisel pärast seda tähtaega, kuid enne autobussi (marsruuttakso) väljumist, kätte saada sõiduraha, millest on maha arvatud 15 protsenti pileti hinnast ja pileti ostmisel tema poolt tasutud eelmüügimaks;

7) linnadevahelisel liinil haiguse või õnnetusjuhtumi tõttu sõidu katkestamise korral kätte saada sõiduraha sõitmata jäänud vahemaa eest.

80. Reisijal on õigus tagastada pilet kassasse enne autobussi (marsruuttakso) reisile väljumist ja tagasi saada sõiduraha täies ulatuses ning pileti ostmisel tema poolt tasutud eelmüügimaks, kui:

1) autobussi (takso) väljumine hilineb sõiduplaaniga võrreldes üle ühe tunni;

2) reisijale antakse koht madalama klassi autobussis (taksos) kui see, millesse talle pilet müüdi;

3) reisijale ei anta piletil näidatud kohta.

Kui reisija nõustub sõitma madalama klassi autobussis (marsruut-taksos), makstakse talle tagasi tema poolt tasutud summa ja sõidu eest tasumisele kuuluva summa vahe.

81. Raha tagastamine toimub juhtudel, mis on ette nähtud käesoleva määrustiku §-des 79 ja 80, Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi poolt kindlaksmääratavas korras.

82. Autobussijaamades (autojaamades) ja teistes autotranspordiettevõtetes ja -organisatsioonides peab olema kaebuste ja ettepanekute raamat, mis antakse välja reisija esimesel nõudmisel.

Autotranspordiettevõtte või -organisatsiooni juhtija on kohustatud kolme päeva jooksul läbi vaatama reisijalt saabunud kaebuse või avalduse ning teatama avaldajale kirjalikult läbivaatamise tulemustest ja tarvituselevõetud abinõudest.

Kaebused, mis ei vaja täiendavat kontrollimist, lahendatakse edasilükkamatult.

83. Autobussides ja taksodes käsipakkide ja pagasiveo kord määratakse kindlaks «Reisijate ja pagasi autovedude eeskirjadega Eesti NSV-s».

84. Pagasi veoks vastuvõtmise tõenduseks antakse reisijale žetoon. Pagas antakse välja sihtpunktis žetooni ja pagasipileti esitajale.

85. Keelatud on vedada pagasina või käsipakkidena tuleohtlikke, lõhke-, mürk-, sööbivaid ja halvalõhnalisi aineid, samuti veoseid, mis määrivad veeremit ja reisijate riideid.

86. Reisija poolt väljanõudmata pagasit hoiab autotranspordiettevõtte või -organisatsioon sihtpunktis. Pagasit hoitakse tasu eest vastavalt tariifile.

Pagas, mille väljaandmist ei ole nõutud 30 päeva jooksul, kuulub üleandmisele kohalikele kaubandusorganisatsioonidele müügiks «Reisijate ja pagasi autovedude eeskirjadega Eesti NSV-s» sätestatud korras.

Pagasipileti ja žetooni esitajal on kuue kuu jooksul, arvates pagasi realiseerimise momendist, õigus kätte saada kaubandusorganisatsioonidele üleantud väljanõudmata pagasi eest autotranspordiettevõttele või -organisatsioonile makstud summa, millest on maha arvatud autotranspordiettevõttele või -organisatsioonil saada olev summa.

87. Üldkasutatava autotranspordi ettevõtted ja -organisatsioonid võivad anda lepingute alusel ministeeriumide ja keskasutuste ettevõtetele ja organisatsioonidele autobusse tööliste töökohale ja tagasi veoks, samuti sõiduaautosid ametisõitudeks tariifijärgse tasumisega.

Postivedu

88. Posti veavad autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid spetsialiseeritud autodega, samuti marsruutautobussidega või sõidu- ja veoautodega lepingute alusel, mis sõlmitakse autotranspordiettevõtte või -organisatsiooni ja sideettevõtte vahel.

89. Autotranspordi veeremit, mis on eraldatud spetsiaalselt postiveoks, tuleb kasutada rangelt sihtotstarbeks vastavalt postiveo plaanile ja graafikule.

Autodel, mis on eraldatud spetsiaalselt postiveoks, on keelatud vedada kõrvalisi isikuid, kes ei ole selle veoga seotud.

90. Posti peale- ja mahalaadimine, samuti selle saatmine ja säilimine teel olles tagatakse sideettevõtte jõudude ja vahenditega.

Autotranspordiettevõtete või -organisatsioonide ja sideettevõtete vahelisel kokkuleppel võivad posti saatmist ja säilimist teel olles tagada ka autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid.

91. Posti veo ja saatmise eest tasutakse tariifide järgi.

92. Autotranspordiettevõtete ja -organisatsioonide vastutus veetava posti kaotsimineku, rikkumise või hilinemise eest määratakse kindlaks «NSV Liidu sidemäärustikuga».

93. «Posti autovedude eeskirjad Eesti NSV-s» kinnitatakse Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeriumi ning Eesti NSV Sideministeriumi poolt.

V OSA

TARIIFID JA ARVELDUSED VEDUDE EEST

94. Veoste, reisijate, pagasi ja posti autovedude tasu suurus, samuti autotranspordiettevõtete ja -organisatsioonide poolt vedudega seotud operatsioonide sooritamise ja teenuste osutamise eest võetavate maksude suurus määratakse kindlaks tariifide ja nende rakendamise eeskirjade alusel, millised kinnitab ENSV Plaanikomitee juures asuv Hindade Komitee.

95. Veoste vedude eest ja teiste nende vedudega seotud maksete osas teeb veosesaatja (veosesaaja) autotranspordiettevõtte või -organisatsiooniga arveldusi «Eeskirjadega» ja veoste veo aastalepingutega kindlaksmääratud korras.

96. Veoste tsentraliseeritud veol teeb kõik arveldused autotranspordiettevõtte või -organisatsiooniga veo, ekspedeerimise ja vedudega seotud teiste operatsioonide ning teenuste eest veosesaatja või veosesaaja. Seejuures võtab veosesaatja ettenähtud juhtudel need summad, mis on maksitud autotranspordiettevõttele või -organisatsioonile nimetatud veo, operatsioonide või teenuste eest, väljastatud toodangu arvetesse või peab veosesaaja need summad kinni saadud toodangu eest arvete tasumisel veosesaatjale.

97. Autotranspordiettevõtetel või -organisatsioonidel veoste veo, samuti laadimis- ning transpordi-ekspedeerimisoperatsioonide ja teiste teenuste eest saada olevad maksed tasutakse veotellimuse vastuvõtmisel NSV Liidu Riigipanga tšekkidega, maksekorraldustega, mis on panga poolt aktsepteeritud, ja erijuhtudel — sularahas NSV Liidu Riigipanga eeskirjade kohaselt.

Veoste autoveo aastalepinguga võidakse poolte kokkuleppel ette näha arveldused plaaniliste maksetena korras, mille kehtestab Eesti NSV

Autotranspordi ja Maanteede Ministeerium kooskõlastatult NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariikliku Kontoriga.

Enne veoraha maksmist autotranspordiettevõtte või -organisatsioon veoseid veoks vastu ei võta.

Erandina võib autotranspordiettevõtte või -organisatsioon enne veoraha maksmist veoseid veoks vastu võtta tema kõrgemalseisva organi loal. Sel puhul nõutakse veosesaatjalt (veosesaajalt) viivituse korral veoraha maksmisega lisaks veorahale 0,5 protsenti maksete summast iga viivitatud päeva eest.

Kui autotranspordiettevõtte või -organisatsioon ei ole kolme päeva jooksul alustanud tellimuse täitmist, tuleb veoraha, mis oli saadud selle vormistamisel, tagastada veosesaatjale või veosesaajale «Eeskirjadega» kindlaksmäärataval tähtajal.

Teostamata jäänud veo eest veoraha mitteõigeaegse tagastamise korral maksab autotranspordiettevõtte või -organisatsioon veosesaatjale või veosesaajale trahvi 0,03 protsenti maksete summast iga viivitatud päeva eest.

Lõpparvelduse veoste veo eest teeb veosesaatja või veosesaaja autotranspordiettevõtte või -organisatsiooni arve alusel. Arve väljakirjutamise aluseks teostatud veo eest on kauba-transpordisaateleht, veose mõõtmis- või kaalumisakt, autode kasutamisel ajatariifi järgi aga — veosesaatja või veosesaaja poolt tõestatud teekonnalehtede andmed.

98. Autotranspordiettevõtete ja -organisatsioonide arveldusi ettevõtete, organisatsioonide ja asutustega neile autobusside või sõiduautode andmise eest teostatakse Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi poolt kindlaksmääratud korras, kooskõlastatult NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariikliku Kontoriga.

VI OSA

SEGA-OTSEÜHENDUS TEISTE TRANSPORDILIIKIDE OSAVÖTUL

99. Üldkasutatav autotransport veab veoseid, reisijaid ja pagasit tihedas koostöös teiste transpordiliikide — raudtee-, mere-, jõe- ja õhupordiga, organiseerides sega-otseühenduse süsteemi, millesse kuuluvad auto-raudtee, auto-veetee, auto-vee-raudtee, auto-õhu- ja teised ühendused.

Sega-otseühendusvedusid teostatakse kogu teekonna jaoks koostatava ühtse transpordidokumendi järgi.

100. Veoste vedu sega-otseühenduse korras teostatakse käesoleva määrustiku ja veoste sega-otseühendusvedude eeskirjade alusel, millised kinnitab Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeerium koos vastavate transpordiametkondadega.

Käesolevas määrustikus või mainitud eeskirjades ettenägemata küsimuste puhul veoste veol sega-otseühenduse korras rakendatakse vastavate transpordiliikide vedusid reguleerivate määrustike, koodeksite, eeskirjade ja tariifide norme.

Reisijate ja pagasivedu sega-otseühenduse korras teostatakse Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi ning vastavate transpordiametkondade vaheliste erikokkulepete alusel.

101. Autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid, sadamad ja lennujaamad loetakse sega-otseühenduse süsteemi lülitatuks momendist, mil sellest telegraafi teel teatati ühes järgneva avaldamisega transpordiministeeriumide ja -keskasutuste veoeskirjade ja tariifide kogumikes.

102. Kaupade ümberlaadimist ja kaalumist teostab:

1) veoste ümberlaadimisel vagunitest ja ladudest autodele, samuti autodelt vagunitesse ja ladudesse — raudtee;

2) veoste ümberlaadimisel laevadelt ja ladudest autodele, samuti autodelt laevadele ja ladudesse — sadam;

3) veoste ümberlaadimisel lennukitelt ja ladudest autodele, samuti autodelt lennukitesse ja ladudesse — lennujaam.

Veoste kaalumist teostatakse ümberlaadimispunktis veost vastuvõtva poole nõudmisel.

103. Ümberlaadimispunktide töötingimused määratakse kindlaks kokkuleppega, mille autotranspordiettevõtte või -organisatsioon sõlmib raudtee, laevanduse (sadama) või lennujaamaga kolmeks aastaks.

104. Veoste kohaletoimetamise tähtajad määratakse kindlaks auto- ja muud liiki transpordiga kohaletoimetamise tähtaegade liitmisega ja arvutatakse välja nendes transpordiliikides kehtivate veoste kohaletoimetamise tähtaegade arvutamise eeskirjade alusel.

105. Autotranspordiettevõtete või -organisatsioonide, raudteede ja laevanduste vahelisi arveldusi veoste veo eest sega-otseühenduse korras teostatakse:

maksete ja maksude osas, mis on võetud veodokumentidesse, — aktseptita korras;

kõigi teiste maksude ja trahvide osas — aktsepti korras arvete järgi üldistel alustel.

106. Veoste ümberlaadimise plaani mittetäitmise eest kannavad autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid, raudteed ja teiste transpordiliikide ettevõtted materiaalselt vastutust.

Autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid kannavad vastutust veoste äraveo ja nende ümberlaadimiseks esitamise ööpäevanormi mittetäitmise eest.

Autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid, raudteed ja teiste transpordiliikide ettevõtted vabanevad vastutusest veoste ümberlaadimise keskmise ööpäevanormi mittetäitmise eest üksikutel päevadel, kui:

1) kuu eelmistel päevadel on ümberlaadimisnorme vastavalt ületatud ümberlaadimise tihendamise tõttu;

2) kuu esimese või vastavalt teise poole jooksul tehakse tasa veoste vaeglaadimine või vagunite etteandmata jätmise ümberlaadimisplaaniga võrreldes kuu antud poole üksikutel päevadel.

107. Vastutus veose säilimise eest lasub tegeliku üleandmise momendini üleandval poolel, pärast tegelikku üleandmist aga vastuvõtval poolel.

108. Veoste veo eest auto-raudteetranspordi sega-otseühenduses võetakse tasu järgmiselt:

1) saatmisel autotranspordiettevõttest ja -organisatsioonist: lähtepunktis — kogu autoteekonna eest ja sihtpunktis — raudteeteekonna eest;

2) saatmisel raudteelt: lähtejaamas — kogu raudteeteekonna eest kõigil veost osavõtvatel raudteedel ja sihtpunktis — kogu autoteekonna eest.

Autotranspordiettevõttel või -organisatsioonil saada olevat veotasu ja teisi tasusid ei kanta veodokumentidesse, vaid nõutakse sisse veosesaatjalt või veosesaajalt vahetult autotranspordiettevõtete või -organisatsioonide arvete järgi.

Sadamast jaama või tagasi veetavate ümberlaaditavate veoste autovedude eest võetava tasu arvab raudteejaam raudteel saada olevate maksete summasse; arveldusi autotranspordiettevõtete või -organisatsioonidega nende vedude eest teeb raudtee.

Veoste veo eest auto-vee-, auto-õhu- ja auto-vee-õhutranspordi sega-otseühenduses võetakse tasu korras, mis määratakse kindlaks vastavalt käesoleva määrustiku §-le 100 kinnitatavatele veoste sega-otseühendusvedude eeskirjadele.

VII OSA

ÜLDKASUTATAVA AUTOTRASPORDI ETTEVÕTETE JA ORGANISATSIOONIDE TRANSPORDI-EKSPEDEERIMIS-OPERATSIOONID JA -TEENUSED

109. Üldkasutatava autotranspordi ettevõtted ja organisatsioonid sooritavad ettevõtetele, organisatsioonidele, asutustele ja elanikele vedudega seotud operatsioone ja osutavad neile teenuseid (transpordi-ekspedeerimisoperatsioone ja -teenuseid).

Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed on kohustatud eraldama autotranspordiettevõtetele ja -organisatsioonidele, kes teostavad elanike transpordi-ekspeditsioonilist teenindamist, nende tegevuseks vajalikud tootmis- ja laoruumid.

110. Üldkasutatava autotranspordi ettevõtete ja organisatsioonide poolt teostatavate transpordi-ekspedeerimisoperatsioonide ja -teenuste loetelu, samuti nende operatsioonide teostamise ja teenuste osutamise kord sätestatakse eeskirjadega, mis on ette nähtud käesoleva määrustiku § 6 punktides 1 ja 5.

VIII OSA

AUTOTRASPORDIETTEVÕTETE JA -ORGANISATSIOONIDE, VEOSESAATJATE, VEOSESAAJATE JA REISIJATE VASTUTUS. AKTID, PRETENSIOONID JA HAGID

Üldsätted

111. Autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid, veosesaatjad, veosesaajad ja reisijad kannavad käesoleva määrustiku alusel materiaalselt vastutust veoste, reisijate ja pagasiveost tulenevate kohustuste rikkumise eest.

Kõik autotranspordiettevõtte või -organisatsiooni poolt veosesaatjatega, veosesaajatega ja reisijatega sõlmitud kokkulepped, mille eesmärgiks on muuta või kõrvaldada autotranspordiettevõtetele või -organisatsioonidele, veosesaatjatele, veosesaajatele ja reisijatele pandud vastutust, loetakse kehtetuks ning teekonnalehtedel, kauba-transpordisaatelehtedel või muudel dokumentidel selle kohta tehtud igasugustel märkustel, mida ei näe ette käesolev määrustik või «Eeskirjad», ei ole juriidilist jõudu.

Vastutus veoplaani või täitmiseks vastuvõetud ühekordse veotellimuse mittetäitmise, kohaletoimetamisega viivitamise ja veetavate veoste või pagasi mittesäilimise eest

112. Autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid, veosesaatjad ja veosesaajad kannavad veoplaani või täitmiseks vastuvõetud ühekordse veotellimuse mittetäitmise eest vastastikust materiaalselt vastutust.

Autotranspordiettevõtte või -organisatsioon maksab plaanilises kuuveoülesandes või täitmiseks vastuvõetud ühekordses veotellimuses ettenähtud veostekoguse äravedamata jätmise eest veosesaatjale (veosesaajale) trahvi 20 protsenti äravedamata veose veo maksumusest.

Esitamata või vedamata jäänud veose veo maksumus määratakse kindlaks, lähtudes tariifidest ja keskmisest veokaugusest.

Veoplaani täitmise arvestamise kord määratakse kindlaks «Eeskirjadega».

Pärast kuu lõppemist, kuid hiljemalt järgmise kuu 10. päeval, teatab autotranspordiettevõtte või -organisatsioon veosesaatjale (veosesaajale) arvutuse autotranspordiettevõttel või -organisatsioonil ja veosesaatjal (veosesaajal) veoplaani mittetäitmise eest saada olevate trahvisummade kohta.

Autotranspordiettevõttel või -organisatsioonil ja veosesaatjal (veosesaajal) saada olev trahvisumma kuulub tasumisele viie päeva jooksul.

113. Veoste tsentraliseeritud kohaleveol (äraveol) raudteejaamadesse, sadamatesse ja lennujaamadesse kannavad autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid, raudteed, sadamad ja lennujaamad nende vahel kooskõlastatud ööpäevaste veomahtude täitmata jätmise eest vastastikust materiaalselt vastutust raudteejaamadesse, sadamatesse ja lennujaamadesse autodega toimuva veoste tsentraliseeritud kohaleveo (äraveo) eeskirjadega Eesti NSV-s ettenähtud korras ja ulatuses.

Veoste ümberlaadimise plaani täitmata jätmise eest sega-otseühenduse puhul maksavad autotranspordiettevõtted või -organisatsioonid, raudteed, sadamad ja lennujaamad trahvi 10 kopikat tonni eest.

114. Veeremi pealelaadimispunkti mitteõigeaegse etteandmise eest, võrreldes kooskõlastatud ajaga, või ette andmata jätmise eest, samuti auto töö lõpetamise eest enne veoavalduses või -lepingus näidatud aega maksab autotranspordiettevõtte või -organisatsioon veosesaatjale (veosesaajale) trahvi 2,5 kopikat auto (autorongi) ootamise iga minuti eest, kuid mitte rohkem kui 2 tunni eest.

115. Kui autotranspordiettevõtte või -organisatsioon ei anna ajatariifi alusel töötavaid autosid veoste autovedude aastalepingus või täitmiseks

vastuvõetud ühekordses veotellimuses ettenähtud hulgal või kui nende autode etteandmine hilineb, maksab autotranspordiettevõtte või -organisatsioon veosesaatjale (veosesaajale) 20 protsenti autode kasutamise maksumusest, lähtudes lepingus või veotellimuses näidatud kasutamisaajast või etteandmise tähtajast.

Kui veosesaatja (veosesaaja) keeldub ajatariifi alusel töötavaid autosid täielikult või osaliselt kasutamast veoste autovedude aastalepingus või vastuvõetud ühekordses veotellimuses näidatud hulgal, maksab veosesaatja (veosesaaja) autotranspordiettevõttele või -organisatsioonile 20 protsenti nende autode kasutamise maksumusest, lähtudes lepingus või veotellimuses näidatud kasutamisaajast.

116. Kui autotranspordiettevõtte või -organisatsioon ei anna autobusse ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide (autobusside tellijate) teenindamiseks hulgal, mis on ette nähtud autobussidega teenindamiseks sõlmitud aastalepingus või täitmiseks vastuvõetud ühekordses veotellimuses, maksab autotranspordiettevõtte või -organisatsioon tellijale 20 protsenti nende autobusside kasutamise maksumusest, lähtudes lepingus või veotellimuses näidatud kasutamisaajast või etteandmise tähtajast.

Kui tellija keeldub autobusse hulgal, mis on näidatud lepingus või täitmiseks vastuvõetud ühekordses veotellimuses, täielikult või osaliselt kasutamast, maksab tellija autotranspordiettevõttele või -organisatsioonile 20 protsenti autobusside kasutamise maksumusest, lähtudes lepingus või veotellimuses näidatud kasutamisaajast.

Tähtajad, mille piirides on tellijal õigus keelduda autobusside kasutamisest ilma käesoleva sanktsiooni kohaldamiseta, määrab kindlaks Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeerium.

117. Autotranspordiettevõtte või -organisatsioon ja veosesaatja (veosesaaja) vabanevad trahvi maksmisest veoplaani ja täitmiseks vastuvõetud ühekordse veotellimuse täitmata jätmise eest, kui selle põhjustasid:

1) stiihilise iseloomuga nähtused (lumeummistused, üleujutused, tulekahjud jne.);

2) avarii ettevõttes, mille tagajärjel ettevõtte töö katkes vähemalt 3 ööpäevaks;

3) veoste veo ajutine katkestamine või piiramine autoteedel, mis toimus käesoleva määrustiku §-s 18 kindlaksmääratud korras.

118. Autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid kannavad vastutust veose säilimise eest selle veoks vastuvõtmise momendist kuni väljandamiseni veosesaajale või «Eeskirjade» kohase üleandamiseni teistele ettevõtetele, organisatsioonidele, asutustele, kui nad ei tõesta, et veose kaotamiseks, puudujääk, rikkumine või vigastus tekkis asjaolude tõttu, mida nad ei saanud ära hoida ja mille kõrvaldamine ei olenenud neist, eriti aga järgmiste asjaolude tõttu:

1) veosesaatja (veosesaaja) süü;

2) veetava veose loomulikud eriomadused;

3) taara või pakendi puudused, mida veose vastuvõtmisel veoks ei võidud väliselt märgata, või taara kasutamine, mis ei vasta veose omadustele või kehtivatele standarditele, ja kui puuduvad jäljed taara vigastamise kohta teel olles;

4) veose andmine veoks, näitamata kauba-transportidokumentides tema eriomadusi, mis nõuavad eritingimusi või ettevaatusabinõusid veose säilimise tagamiseks veol või hoidmisel;

5) veose andmine veoks, kui veose niiskus ületab kindlaksmääratud normi.

119. Autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid vabanevad vastutusest veose kaotamiseks, puudujäägi, rikkumise või vigastamise eest, kui:

1) veos saabus korras autos (konteineris) veoseaatja korras plommidega, tükkveos aga — korras kaitsemarkeeringuga, panderollidega, veoseaatja või tootja korras plommidega;

2) puudujääk, rikkumine või vigastus tekkis loomulikel põhjustel, mis on seotud veose veoga lahtisel veeremil;

3) veost veeti veoseaatja (veosesaaja) ekspediitori saatel;

4) veose puudujääk ei ületa loomuliku kao norme.

Nimetatud juhtudel kannab autotranspordiettevõtte või -organisatsioon vastutust veose mittesäilimise eest, kui pretensiooni esitaja tõestab, et veose kaotamiseks, puudujääk, rikkumine või vigastamine toimus autotranspordiettevõtte või -organisatsiooni süü tõttu.

120. Kui ühelaadilised massveosed, mida veetakse kuhjas, puistatult või vedelas olekus eri kauba-transportisaatelehtede järgi ühelt veoseaatjalt ühele veosesaajale, veol segunevad, arvutatakse loomulik kadu, lähtudes teel segunenud kogu veose üldkaalust.

Ühe veoseaatja poolt ühe veosesaaja aadressil saadetud kuhjas, puistatult või vedelas olekus ning teel ümberlaadimisega veetava ja korras veeremil, ilma teel esinenud puudujäägi tunnusteta saabunud veose puudujääk või ülejääk tehakse kindlaks üheaegselt väljaantud veose kogu partii kontrollimise tulemuste järgi.

121. Autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid hüvitavad kahju, mis tekitati veoste veol, järgmises ulatuses:

1) veose kaotamiseks või puudujäägi eest — kaotsiläinud või puuduva veose tegeliku maksumuse ulatuses;

2) veose rikkumise või vigastamise eest — selle summa ulatuses, mille võrra veose maksumus väheneb;

3) avaldatud väärtusega veoks antud veose kaotamiseks eest — avaldatud väärtuse ulatuses, kui ei tõestata, et see on veose tegelikust maksumusest madalam.

Autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid maksavad seoses veetava veose kaotamiseks, puudujäägi, rikkumise või vigastamisega kindlakstehtud kahju hüvitamise kõrval tagasi ka kaotsiläinud, puuduva, rikkunud või vigastatud veose eest võetud veotasu, kui see ei kuulu veose hinda.

Kui autotranspordiettevõtte või -organisatsioon kasutab mõningaid veoks vastuvõetud veoseid oma vajadusteks, võetakse selles süüdi olevad isikud kehtestatud korras vastutusele, autotranspordiettevõtte või -organisatsioon aga hüvitab veose maksumuse kahekordses ulatuses.

122. Veose maksumus määratakse kindlaks, lähtudes veosesaatja arve üldsummast.

Autotranspordiettevõtte või -organisatsioon hüvitab pretensioonide järgi veosesaatjale (veosesaajale) kaotsiläinud, puuduva, riknenud või vigastatud veose maksumuse veosesaatja arve alusel, neil juhtudel aga, kui arveldusi veose eest ei tehta panga kaudu, — teise, arvet asendava dokumendi alusel. Kui veosesaatja (veosesaaja) on kohustatud maksma kaotsiläinud, puuduva, riknenud või vigastatud veose eest käibemaksu, kuid veosesaatja on arve välja kirjutanud hindades ilma käibemaksuta, lisab pretensiooni esitaja arvesummale vastava käibemaksusumma, mis on tõendatud rahandusorgani teatisega.

Süsteemisisesel veoste veol, millede kohta arveldusi veosesaatja ja veosesaaja vahel tehakse hindades ilma käibemaksuta, kuid mille realiseerimisel makstakse käibemaks riigieelarvesse, võib veosesaaja esitada autotranspordiettevõttele või -organisatsioonile rahandusorgani teatise asemel väljavõtte tööstuse hulgihindade hinnakirjast, ühes käibemaksuga.

Kodanikele kuuluvate veoste maksumus määratakse kindlaks riiklikes jaehindades, mis kehtivad selles kohas ja sellel ajal, kus ja millal veos väljaandmisele kuulus.

123. Viivituse eest veose kohaletoimetamisel linnadevahelistel vedudel maksab autotranspordiettevõtte või -organisatsioon veosesaajale trahvi 6 protsenti veotasust iga viivitatud ööpäeva eest, kui ta ei tõenda, et viivitus ei toimunud tema süü läbi.

Viivituse eest veose kohaletoimetamisel võetava trahvi üldsumma ei tohi ületada 60 protsenti veotasust.

124. Autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid kannavad materiaalselt vastutust pagasi kaotsimineku, puudujäägi, riknemise või vigastamise eest, kui nad ei tõenda, et kaotsimineku, puudujääki, riknemise või vigastamine ei toimunud nende süü läbi.

Veoks vastuvõetud pagasi kaotsimineku või puudujäägi eest kannab autotranspordiettevõtte või -organisatsioon vastutust kaotsiläinud või puuduva pagasi maksumuse ulatuses.

Pagasi riknemise või vigastamise eest tasub autotranspordiettevõtte või -organisatsioon summa, mille võrra pagasi maksumus vähenes.

Hoolitsus reisijaga kaasas olevate käsipakkide säilimise ja puutumatus eest on reisija kohustus.

125. Veosesaatjal ja veosesaajal on õigus lugeda veos kaotsiläinuks ning nõuda veose kaotsimineku eest hüvitust, kui seda veost ei antud välja veosesaajale tema nõudmisel: linna- ja linnalähedastel vedudel — 10 päeva jooksul, arvates veose vastuvõtmise päevast, linnadevahelistel vedudel — 30 päeva jooksul pärast veose kohaletoimetamise tähtaja möödumist, sega-otseühendusvedudel aga — pärast nelja kuu möödumist, arvates veose veoks vastuvõtmise päevast.

Reisijal on õigus lugeda pagas kaotsiläinuks ja nõuda selle maksumuse hüvitamist, kui pagas ei ole saabunud sihtpunkti 10 ööpäeva jooksul pärast pagasi kohaletoimetamise tähtaja möödumist.

126. Kui veos või pagas, mille kaotsimineku või puudujäägi eest on autotranspordiettevõtte või -organisatsioon välja maksnud vastava hüvi-

tuse, hiljem leitakse, on veosesaajal (veosesaatjal) õigus nõuda selle veose või pagasi väljaandmist temale, tagastades selle kaotsimineku või puudu jäägi eest saadud hüvituse.

Vastutus veeremi seisakute ja veotingimuste mittetäitmise eest

127. Peale- või mahalaadimiseks etteantud autode kinnipidamise eest üle kindlaksmääratud aja (seisakute eest) maksab veosesaatja või veosesaaja autotranspordiettevõttele või -organisatsioonile trahvi auto (autorongi) seisaku iga minuti eest: kui kandejõud on kuni 4 tonni (kaasa arvatud) — 2,5 kopikat; üle 4 tonni kuni 7 tonnini (kaasa arvatud) — 3,5 kopikat; üle 7 tonni kuni 10 tonnini (kaasa arvatud) — 5 kopikat; üle 10 tonni — 10 kopikat.

Nimetatud trahvi maksab veosesaatja või veosesaaja ka auto seisaku eest autotranspordiettevõtte või -organisatsiooni garaažis või teel olles, kui seisak tekkis tema süü läbi.

Trahv auto seisaku eest nõutakse sisse olenemata veoplaani mittetäitmise eest võetavast trahvist.

Auto seisaku eest võetava trahvi arvutamise aluseks on kauba-transpordidokumendis või teekonnalehel tehtud märkused auto saabumise ja lahkumise aja kohta, seisaku eest garaažis aga — veosesaatja või veosesaaja kirjalik keeldumine.

Pärast ühe tunni möödumist laadimise ootel on autotranspordiettevõtetel või -organisatsioonil õigus saata veerem garaaži tagasi või kasutada seda teisel veol. Sel juhul loetakse vedu mittetoimunuks, seisaku eest võetava trahvi arvutamine lõpetatakse ja autotranspordiettevõtte või -organisatsioon ei kannu vastutust veo teostamata jätmise eest.

Autotranspordiettevõtetel ja -organisatsioonidel ei ole õigust nõuda veosesaatjatelt (veosesaajatelt) trahvi seisaku eest pealelaadimisel esimese sõidu puhul, kui auto etteandmine pealelaadimispunkti hilines üle 30 minuti, võrreldes kooskõlastatud ajaga.

128. Autode vahetatavate poolhaagiste ja haagiste kinnipidamise eest üle kehtestatud ajanormi nõutakse veosesaatjalt (veosesaajalt) trahvi 50 kopikat tunnis.

129. Konteinerite kinnipidamise eest üle kehtestatud ajanormi maksavad ettevõtted, organisatsioonid ja asutused — veosesaatjad ja veosesaajad trahvi: 5-tonnise ja suurema kandejõuga konteineri eest 20 kopikat tunnis, 2,5-tonnise kandejõuga konteineri eest 10 kopikat tunnis ja alla 2,5-tonnise kandejõuga konteineri eest 5 kopikat tunnis.

Konteinerite kinnipidamise eest nõutakse trahvi olenemata trahvist veoste konteinerites veo plaani mittetäitmise eest.

130. Konteinerite kinnipidamise eest üle ettenähtud tähtaegade segaotseühendusvedudel teiste transpordiliikide osavõtul maksavad autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid, raudteed ja laevandused trahvi 30 kopikat konteineri kinnipidamise iga ööpäeva eest.

131. Veosesaatja ja veosesaaja vabanevad trahvi maksimisest veeremi seisakute ja konteinerite kinnipidamise eest, kui veeremi seisaku või konteineri kinnipidamise põhjuseks olid stiihilise iseloomuga nähtused

(lumeummistused, üleujutused, tulekahjud jne.) või ettevõttes toimunud avarii, mille puhul vastavalt kehtivatele eeskirjadele on laadimistööd keelatud.

132. Kui veoseaatja esitab veoks veose, mida ei ole ette nähtud veoavalduses või täitmiseks vastuvõetud ühekordses veotellimuses või mis suunatakse teise sihtpunkti, on autotranspordiettevõttel või -organisatsioonil õigus veost keelduda ja sisse nõuda auto läbisõidu maksumus mõlemas suunas vastavalt tariifidele.

133. Veose nimetuse ebaõige märkimise eest kauba-transpordidokumentides, samuti sellise veose esitamise eest, mille vedu on keelatud, või veose esitamise eest, mis nõuab veol erilisi ettevaatusabinõusid, kusjuures veose nimetus või omadused on ebaõigesti märgitud, nõutakse veoseaatjalt sisse peale autotranspordiettevõttele või -organisatsioonile tekitatud kahju 10 rubla trahvi.

Kauba-transpordidokumendi või teekonnalehe vormistamisest keeldumise või ebaõige vormistamise eest maksab veoseaatja või veosesaaja trahvi 50 kopikat igalt kauba-transpordidokumendilt või teekonnalehelt.

134. Raudteejaamad, sadamad ja lennujaamad kannavad autode seisakute eest ja kauba-transpordidokumentide vormistamisest keeldumise või ebaõige vormistamise eest vastutust, mis on ette nähtud käesoleva määrustiku §-s 127 ja §-s 133 lg. 2 veoseaatjatele ja veosesaajatele.

135. Autode ja konteinerite kinnipidamise eest, mis oli tingitud sellest, et kauba-transpordisaatelehele ei olnud lisatud tolli-, sanitaar- ja teiste administratiiveeskirjade täitmiseks vajalikke dokumente, maksab veoseaatja või veosesaaja trahvi käesoleva määrustiku §-des 127 ja 129 ettenähtud ulatuses ja hüvitab kahjud, mis autotranspordiettevõtte või -organisatsioonil samal põhjusel kandis.

136. Trahvide sissenõudmine, mis on ette nähtud käesoleva määrustiku §-des 127, 128, 129, §-s 133 lg. 2 ja §-s 135, toimub krediidiastutuste kaudu vaieldamatus korras (eelneva aktseptita).

137. Kui veoks antavas pagasis avastatakse esemeid, mille vedu pagasina on keelatud, maksab pagasi valdaja trahvi kindlaksmääratud suuruses.

138. Veoseaatja ja veosesaaja on kohustatud hüvitama autotranspordiettevõttele või -organisatsioonile kahjud, mis tekkisid nende süü läbi veeremi ülekoormamise, peale- või mahalaadimisel vigastamise, veose ebaõige pealelaadimise, pakkimise või kinnitamise tagajärjel.

139. Kui veosesaaja ei võtnud autotranspordiettevõttelt või -organisatsioonilt vastu raudteejaamast, sadamast või lennujaamast tsentraliseeritud korras äraveetavat veost tähtaegadel, mis on ette nähtud vastavate transpordiliikide transpordimäärustikega (koodeksitega) või nende alusel antud eeskirjadega, hüvitab ta autotranspordiettevõttele või -organisatsioonile sellega seotud kahjud, sealhulgas ka veoste hoidmise eest tasutud maksud ja trahvid.

140. Autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid, veoseaatjad, veosesaajad ja reisijad, kes ei täida või täidavad mittenouetekohaselt käesolevast määrustikust tulenevaid kohustisi, kannavad materiaalset vastutust ainult neis piirides, mis on ette nähtud käesoleva määrustiku vastavate paragrahvidega.

Aktid, pretensioonid, hagid

141. Asjaolusid, mis võivad olla aluseks autotranspordiettevõtete ja -organisatsioonide, veosesaatjate ja veosesaajate materiaalsele vastutusele autovedudel, tõendatakse sissekannetega kauba-transpordidokumentides, lahkarmuste puhul autotranspordiettevõtte või -organisatsiooni ja veosesaatja (veosesaaja) vahel aga — kindlaksmääratud vormi kohaste aktidega.

Asjaolusid, mis võivad olla aluseks autotranspordiettevõtete ja -organisatsioonide ning reisijate materiaalsele vastutusele autovedudel, tõendatakse kindlaksmääratud vormi kohaste aktidega.

Asjaolude loetelu, mis kuuluvad tõendamisele sissekannetega kauba-transpordidokumentides, aktide vormid ja nende koostamise korra määrab kindlaks Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministerium.

Asjaolusid, mis võivad olla aluseks autotranspordiettevõtete või -organisatsioonide, raudteejaamade, sadamate ja lennujaamade materiaalsele vastutusele veoste tsentraliseeritud kohaleveol (äraveol) raudteejaamadesse, sadamatesse ja lennujaamadesse, tõendatakse korras, mis on ette nähtud raudteejaamadesse, sadamatesse ja lennujaamadesse autodega toimuva veoste tsentraliseeritud kohaleveo (äraveo) eeskirjadega Eesti NSV-s.

142. Enne kui veosesaatja või veosesaaja esitab autotranspordiettevõttele või -organisatsioonile käesolevast määrustikust tuleneva hagi, on ta kohustatud esitama neile pretensiooni.

143. Veoste veost tulenevad pretensioonid esitatakse autotranspordiettevõttele või -organisatsioonile, kes veose välja andis, veose täieliku kaotamineku puhul aga — autotranspordiettevõttele või -organisatsioonile, kes veose veoks vastu võttis.

Reisijate või pagasiveost tulenevad pretensioonid võidakse esitada lähte- või sihtpunkti autotranspordiettevõttele või -organisatsioonile vastavalt pretensiooni esitaja äranägemisele.

Veoste sega-otseühendusveost tulenevad pretensioonid esitatakse:

1) autotranspordiettevõttele või -organisatsioonile, kui lõpp-punktiks on autoveojaam;

2) teisele vastavale transpordiorganile, kui veo lõpp-punktiks on raudteejaam, sadam või lennujaam.

144. Veosesaatjatel (veosesaajatel) ja autotranspordiettevõtetal või -organisatsioonidel ei ole lubatud esitada nõudeid alla 10 rubla suurusele summale iga kauba-transpordidokumendi järgi, välja arvatud kodanike pretensioonid.

Autotranspordiettevõtete või -organisatsioonide ning veosesaatjate ja veosesaajate alaliste vastastikuste suhete korral võib autotranspordiettevõttele või -organisatsioonile esitatavad ühelaadilised nõuded (vedude plaani mittetäitmise eest, veose kaotamineku, puudujäägi või rikkemise eest, makstud trahvi tagastamise kohta), sealhulgas ka alla 10 rubla suurusele summale ühe kauba-transpordidokumendi järgi, ühendada kuarvelduste kontrollimise tulemuste järgi ja esitada.

145. Pretensioonide ja hagide esitamise õiguse edasiandmine teistele organisatsioonidele või kodanikele on keelatud, välja arvatud juhud, kui veosesaatja annab selle õiguse edasi veosesaajale või veosesaaja — veosesaatjale, samuti veosesaatja või veosesaaja — kõrgemalseisvale organisatsioonile või transpordi-ekspeditsiooniorganisatsioonile.

Pretensiooni ja hagi esitamise õiguse edasiandmist tõendatakse edasiandepäldisega dokumendil.

146. Pretensiooniavaldusele peavad olema lisatud dokumendid, mis pretensiooni tõendavad.

Pretensioonile veose kaotamineku, puudujäägi, riknemise või vigastamise kohta peab peale nende dokumentide, mis tõendavad pretensiooni esitamise õigust, olema lisatud dokument, mis tõendab saadetud veose kogust ja maksumust.

147. Pretensioone võib autotranspordiettevõttele või -organisatsioonile esitada kuue kuu jooksul, pretensioone trahvi maksmise kohta aga 45 päeva jooksul.

Nimetatud tähtaegu arvutatakse:

1) veose või pagasi väljaandmise päevast — veose või pagasi riknemise, vigastamise või puudujäägi eest hüvituse saamiseks esitatavate pretensioonide puhul;

2) päevast, mil möödub 30 ööpäeva veose kohaletoimetamise tähtaja lõppemise päevast linnadevahelistel vedudel, ja päevast, mil möödub 10 ööpäeva veose vastuvõtmise päevast linna- ja linnalähedastel vedudel — veose kaotamineku eest hüvituse saamiseks esitatavate pretensioonide puhul;

3) päevast, mil möödub 10 ööpäeva pagasi kohaletoimetamise tähtaja lõppemisest — pagasi kaotamineku eest hüvituse saamiseks esitatavate pretensioonide puhul;

4) veose väljaandmise päevast — veose kohaletoimetamisega viivitamise kohta esitatavate pretensioonide puhul;

5) päevast, mil möödub 4 kuud veose veoks vastuvõtmise päevast — sega-otseühendusvedudel kaotsiläinud veose eest hüvituse saamiseks esitatavate pretensioonide puhul;

6) plaani ja täitmiseks vastuvõetud ühekordse veotellimuse täitmise arvestusdokumendi sissekannete võrdlemiseks «Eeskirjadega» ettenähtud tähtaja lõppemise päevast — kooskõlastatud veoülesande või ühekordse veotellimusega ettenähtud veose äravedamata jätmise eest trahvi sissenõudmiseks esitatavate pretensioonide puhul;

7) päevast, mil pretensiooni esitaja sai autotranspordiettevõtte või -organisatsiooni maksenõude (arve) ärakirja trahvi arvutamise kohta — autode seisakute eest ja vahetatavate haagiste ning konteinerite kinnipidamise eest aktseptita korras sissenõutud trahvi tagastamiseks esitatavate pretensioonide puhul;

8) pretensiooni esitamise aluseks oleva sündmuse saabumise päevast — kõikidel ülejäänud juhtudel.

148. Autotranspordiettevõtte või -organisatsioon on kohustatud esitama pretensiooni läbi vaatama ja esitajale pretensiooni rahuldamisest või tagasilükkamisest teatama järgmistel tähtaegadel, arvates pretensiooni saamise päevast:

- 1) 3 kuu jooksul — autovedudest tulenevate pretensioonide puhul;
- 2) 6 kuu jooksul — sega-otseühendusvedudest tulenevate pretensioonide puhul;
- 3) 45 päeva jooksul — trahvide maksmise kohta esitatavate pretensioonide puhul.

Pretensioonide osalise rahuldamise või tagasilükkamise korral on autotranspordiettevõtte või -organisatsioon kohustatud teadaandes selle kohta näitama vastuvõetud otsuse motiivid ja tagastama esitajale pretensiooni juurde lisatud dokumendid.

Pretensiooni rahuldamisel täies summas avalduse juurde lisatud dokumente ei tagastata.

149. Käesolevast määrustikust tulenevaid veosesaatjate ja veosesaajate hagisid autotranspordiettevõtte või -organisatsiooni vastu võidakse esitada ainult neil juhtudel, kui autotranspordiettevõtte või -organisatsioon keeldus täielikult või osaliselt pretensiooni rahuldamast või temalt ei saadud vastust tähtaegade jooksul, mis on näidatud käesoleva määrustiku §-s 148.

Nimetatud hagid esitatakse vastavalt ametkondlikule või kohtualluvusele selle autotranspordiettevõtte või -organisatsiooni, kellele pretensioon oli esitatud, asukoha järgesse arbitraaži või kohtusse kahe kuu jooksul, arvates autotranspordiettevõttelt või -organisatsioonilt vastuse saamise päevast või vastuse andmiseks kehtestatud tähtaja möödumise päevast.

Pretensioonide ja hagide esitamise tähtaegade arvutamisel tuleb arvesse võtta ka aeg, mis on vajalik dokumentide (pretensioonid ja vastused pretensioonidele) kättetoimetamiseks sideorganite poolt.

Autotranspordiettevõtetele või -organisatsioonidele esitatavad pretensioonid kuni 100 rubla suurusele summale lahendab kehtestatud korras kostja kõrgemalseisev organ, kelle otsus on lõplik.

150. Käesolevast määrustikust tulenevaid autotranspordiettevõtete ja -organisatsioonide hagisid veosesaatjate, veosesaajate ja reisijate vastu võib esitada vastavalt kindlaksmääratud ametkondlikule või kohtualluvusele arbitraaži või kohtusse 6 kuu jooksul.

Nimetatud 6-kuulist tähtaega arvutatakse:

- 1) plaani ja ühekordse veotellimuse täitmise arvestusdokumendi sissekannete võrdlemiseks «Eeskirjadega» kindlaksmääratud tähtaja lõppemise päevast — kooskõlastatud veoülesandes või ühekordses veotellimuses ettenähtud veose mitteesitamise eest võetava trahvi sissenõudmise puhul;

- 2) hagi esitamise aluseks oleva sündmuse saabumise päevast — kõikidel ülejäänud juhtudel.

151. Õigeksvõetud pretensioonisummalt ja arbitraaži- või kohtuorganite otsuste järgi väljamakstavalt summalt maksavad autotranspordiettevõtted ja -organisatsioonid 3 protsenti aastas.

Protsente arvutatakse raha ülekandmise või maksmise päevani, arvates pretensiooni esitamise päevast.

Samas ulatuses maksavad protsente veoesaatjad ja veoesaajad autotranspordiettevõtte või -organisatsiooni poolt neile esitatud nõudmiste alusel, mis on tekkinud veose veol.

Neil juhtudel arvutatakse protsente päevast, mil autotranspordiettevõtte või -organisatsioon esitas kirjaliku nõudmise vastavate summade maksmise kohta, kuni maksmise päevani.

Trahvide kohta esitatavate pretensioonide ja hagide summadelt ei arvutata protsente ühelgi juhul.

IX OSA

KONTROLL AUTOTRASPORDI TÖÖ ÜLE

152. Kontrolli käesolevast määrustikust tulenevatest nõuetest kinnipidamise üle üldkasutatava autotranspordi ettevõtetes ja organisatsioonides ning ministriumide ja keskasutuste autotranspordiettevõtetes ja -organisatsioonides, välja arvatud NSV Liidu Kaitseministeeriumi, NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Julgeoleku Komitee ja NSV Liidu Siseministeeriumi autotranspordiettevõtteid ja -organisatsioonid, teostab Eesti NSV territooriumil Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteed Ministeeriumi kontrolli ja revisjoni aparat.

INDEKS 78280

Kontrollieksemplar

Väljaandja: Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsus.
Trükipoognaid 2,25. Arvestuspoognaid 2,70. Tellimuse nr. 225.
ENSV MN Asjadevalitsuse Trükikoda, Tallinn.

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOGU
AR

31386

Raamatupalat

70-387a

3800